68ste JAARGANG No. 8096 DONDERDAG 22 FEBRUARI 1951 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Nieuwe belangrijke fase in de Koreaanse Campagne

Door zee van modder rukken de Verbondenen over front van 48 km op

Tokio — Engelse, Australische, Nieuw-Zeelandse, Zuid-Koreaanse en Amerikaanse troepen trokken Woensdag in stromende regen op over een front van 48 km., dat zich uitstrekt van Jangjang ten Oosten van Seoel tot een punt ten Oosten van Wondjoe. Een woordvoerder van het negende Amerikaanse leger noemde dit een belangrijke fase van de Koreaanse campagne.

Op de rechtervleugel vorderden de Britse troepen in een opmars ten Zuidwesten van Hoengsong ongeveer 6½ km. De Zuid-Koreanen trokken 13 km op tot een punt op 8 km ten Westen van Hoengsong. De voertuigen en kannonen moesten soms door een zee van modder worden gemanoeuvreerd met de koplampen brandende wegens de duisternis.

In de eerste 24 uur van deze door generaal Ridgway, de opperbevelhebber van de Verbonden Legers in Korea, ontketende aanval aan het centrale front leed de tegenstander 2.100 man verliezen. Naar verluidt zijn de Chinezen nog bezig met het terugtrekken op nieuwe stellingen ten Noorden van Hongtsjon, dat 45 km ten Noordon van Wondjoe ligt. Er wordt geen tegenstand ondervonden of slechts ter sterkte van een compagnie.

Vliegtuigen van het Britse vliegdekschip „Theseus" brachten bij aanvallen aan de Westkust zware verliezen toe.

Een woordvoerder van de Britse marine te Tokio verklaarde, dat de „Worramunga" en de „Beldefast" in het kader van de operaties zijn teruggetrokken. Er liggen aan de order geen politieke redenen ten grondslag. Verband met de Britse houding ten aanzien van de overschrijding van de 39ste breedtegraad noemde deze woordvoerder absolute onzin.

Superforten, die hun basis op Okinawa hebben, maken het dagelijks moeilijker voor de Noordkoreanen en de Chinezen om de verst vooruitgeschoven strijdkrachten te bevoorraden, aldus een Amerikaanse woordvoerder. Voor de zevende achtereenvolgende dag hebben superforten in het gebied van Hamhoeng spoorwegen en opslagplaatsen gebombardeerd. Hamhoeng ligt meer dan 200 km ten Noorden van de breedtegraad.

Stille Oceaan-pact?

Washington. — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken heeft op een persconferentie verklaard, dat op dit ogenblik het onmogelijk is te zeggen over welk voorstel voor een stille Oceaanpact overeenstemming zou kunnen worden bereikt en eveneens, of een bepaald voorstel algemeen zou worden aanvaard. Dit hing af van de zienswijzen van alle betrokken landen en de omstandigheden.

De veiligheid in het gebied van de Stille Oceaan was een kwestie, waarmee de Amerikaanse regering zich 24 uur per dag bezig houdt.

India atomaire mogendheid?

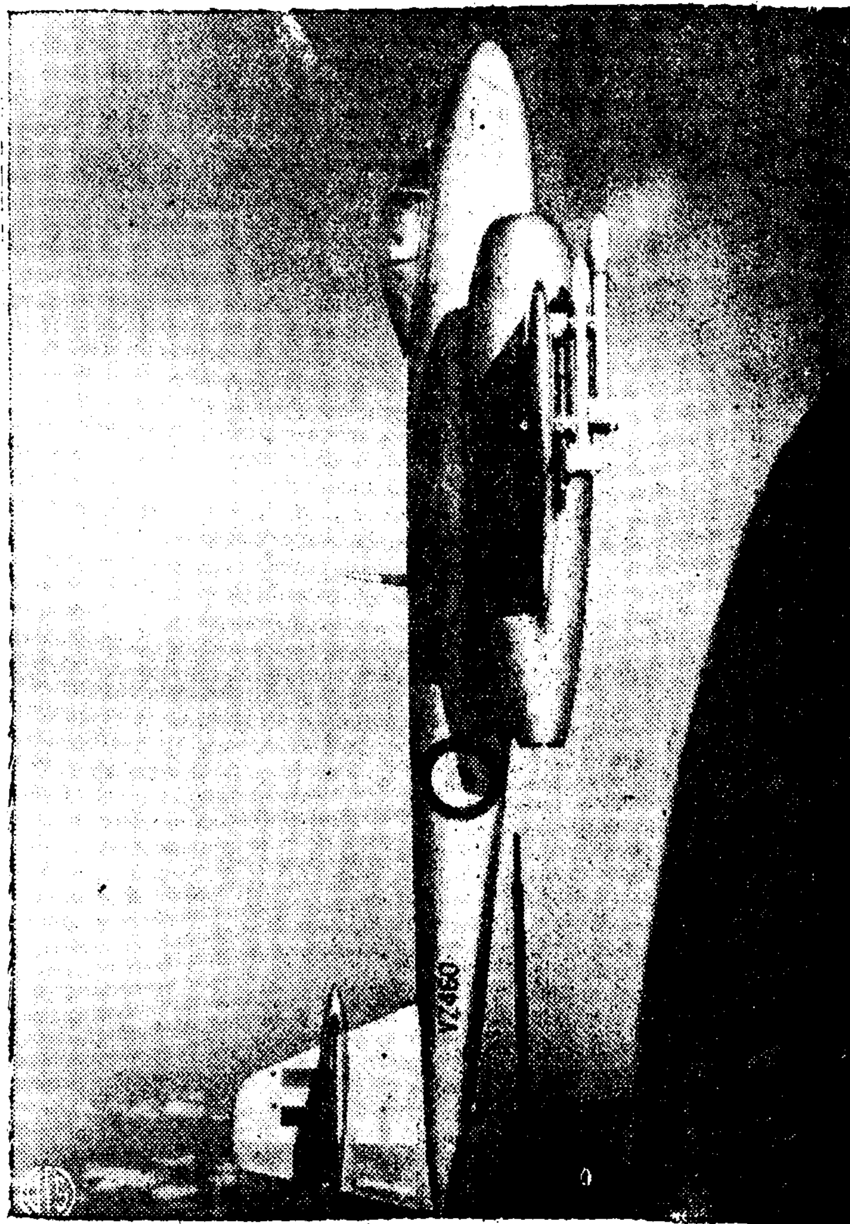
New Delhi. — David Lilienthal, gewezen voorzitter van de Amerikaanse commissie voor de atoomenergie, is op uitnodiging van de Indiase regering te New Delhi aangekomen. Officieel wordt verklaard, dat zijn bezoek een bestudering geldt van een arrigatie-stelsel in India.

Naar AFP echter verneemt, zou Lilienthal ook in contact treden met Indiase atoomgeleerden. Waarnemers, zo gat AFP verder, zijn getroffen door het grote aantal atoomgeleerden, dat India bezoekt.

In Travancore wordt uraniumerts gevonden. Voorts zou er tweederden van de wereldvoorraad thorium zijn, dat van belang is voor de vrijmaking van atoomenergie.

Men neemt aan, dat het laatste feit de formulering van Trumans verzoek om 2 millioen ton graan naar India te zenden, beïnvloed heeft. Dit denkbeeld was door de oud-president Hoover onderschreven, evenals door andere Republikeinse leiders.

De voorraden thorium, aldus eerder genoemde kringen, dienden niet in handen van de Sovjet-Unie te vallen.

ALS EEN PIJL OMHOOG — vliegt dit Britse Gloster-Meteor tweemotorig straalvliegtuig tijdens luchtmanoeuvres boven Engeland. Dat deze opname geen fotografisch bedrog is, kunt U zien aan de laaghangende wolken, die de loodrechte stand bewijzen.

Straalbommenwerper in 4 uur 40 min de Atlantische Oceaan over.

Londen — De „Canberre" van de Britse luchtmacht, die de eerste straalbommenwerper ter wereld is, heeft een trans-Atlantisch record gevestigd door de afstand van 3400 km. van Aldergrove in Noord-Ierland naar Gander op New Foundland af te leggen in 4 uren en 40 minuten.

Was de tijd 40 minuten korter geweest, dan had het toestel de zon verslagen, want het tijdsverschil tussen Gander en Greenwich is ongeveer drie uur. De gezagvoerder was escadrilleleider Callard. De „Canberre" heeft twee straalmotoren. De driekoppige bemanning draagt speciale kleding en zuurstofapparaten.

SCHUMAN-PLAN OPGEHOUDEN

Parijs. — De ondertekening van het ontwerp-verdrag inzake het plan-Schuman wordt opgehouden door pogingen, die door de leiders van de particuliere kolen- en staalindustrieën in de zes betrokken landen in het werk worden gesteld om te verhinderen, dat het plan in werking zal treden met een supernationaal hoog gezagslichaam.

GENERALE STAF OOST EUROPESE LANDEN BIJEEN

Londen. — Volgens de diplomatieke correspondent van de „Daily Telegraph" zal op 20 Maart te Boekarest de eerste bijeenkomst worden gehouden van de verenigde generale staf der Oost-Europese landen. Hieraan zouden afgevaardigden uit de Sovjet-Unie, Albanië, Bulgarije, Oost-Duitsland, Hongarije, Polen. Roemenië en Tsjechoslowakije deelnemen. De vergadering zou worden voorgezeten door maarschalk Boelganin. Het besluit om een verenigde generale staf in het leven te roepen werd op 20 Januari op een geheime conferentie te Moskou genomen. Het permanente hoofdkwartier zou in Boekarest of Sofia gevestigd worden, aldus deze correspondent.

Vrede! Vrede!

Berlijn. — Woensdagochtend is in Oost-Berlijn de bijeenkomst van de „Wereldvredesraad" begonnen. De voorzitter, de Franse communistische atoomgeleerde prof. Joliot-Curie, was niet aanwezig, daar de Westduitse regering op het laatste ogenblik de verleende vergunning om door West-Duitsland te reizen had ingetrokken.

NAAR ENGELAND EN FRANKRIJK

Belgrado. — Radio-Belgrado heeft gemeld, dat Mosje Pijade, de vice-premier, van het Joegoslavische presidium en permanent lid van het Politieke Bureau der communistische partij, de delegatie van 11 afgevaardigden van de Volksvergadering zal leiden, die in Maart een bezoek aan Engeland en Frankrijk zal brengen. Zij zal van 10 tot 17 Maart in Engeland blijven en op de terugweg in Frankrijk ontvangen worden door Edouard Herriot, de voorzitter van de Franse Nationale Vergadering.

NV- commissie redekavelt over samenvoeging van commissies

En ging voor onbepaalde tijd verdaagd, uiteen

Lake Success. — Vertegenwoordigers van 12 landen (leden van de Veiligheidsraad en Canada) zijn dezer dagen bijeengekomen om een mogelijke ontwapening van de wereld te bespreken. De commissie was bijeengeroepen om na te gaan, of het mogelijk was de werkzaamheden van de atoomcommissie der Verenigde Naties met die van de commissie voor de gebruikelijke wapens samen te voegen.

De secretaris-generaal der Verenigde Naties, Trygve Lie, en de Sovjet-afgevaardigde, Jakob Malik, die enkele weken ziek is geweest, waren aanwezig.

Zonder een beslissing te hebben genomen omtrent de procedure van het kiezen van een voorzitter, is de commissie voor onbepaalde tijd uiteen gegaan.

President Truman stelde het vorige jaar een samenvoeging der werkzaamheden voor als mogelijk middel om over het dode punt heen te geraken.

Malik zeide, dat het ontbreken van overeenstemming over het verbieden van atoomwapens en vermindering der bewapening niet te wijten was aan het feit, dat er twee commissies bestonden. De Verenigde Staten, gesteund door enkele andere landen, ondermijnen de verwerkelijking van ontwapeningsplannen.

V.N. en Kasjmir

Lake Succes. — Engeland en de Verenigde Staten hebben bij de Veiligheidsraad der Verenigde Naties een resolutie ingediend, waarin wordt voorgesteld een nieuwe vertegenwoordiger van de Verenigde Naties te benoemen, die de demilitarisering van Kasjmir moet bewerkstelligen en plannen moet indienen voor een vrij en onpartijdig plebisciet over de toekomst van Kasjmir.

CONGRES VAN DE COMMUNISTISCHE UNIE

Rome. — Een groep communistische dissidenten heeft het initiatief genomen tot het houden van een congres van alle richtingen, die de Kominform vijandig gezind zijn, onder de naam van de communistische Unie", zo meldt het blad „Il Momento". Het blad geeft voorts te kennen, dat bovendien de vertegenwooordigers van een groep, die het tegen de Kominform-politiek heeft opgenomen, zonder ontslag te hebben genomen uit de communistische partij, aan het congres zullen deelnemen.

Recht tot het hart

— Rust is doorgaans meer aangenaam dan nuttig.

het nieuws van vandaag

Onder de vele redenen, die de jeugd athletiek demonstratie van Zondag j.l. op het Rif-stadion gaf, is zeker deze niet de minste: dat er zo onmiskenbaar duidelijk de opvoedende kracht mee aangetoond werd, die van athletiek en sport uitgaan.

Wie het grote veld op die middag bezaaid heeft gezien met de prachtig symetrische rijen der uniforme kleuren, begreep onmiddellijk, dat dit niet slechts een lust voor het oog, maar ook een belangrijke factor was om onze jeugd orde en discipline en zelfbeheersing te leren.

Incidenteel bleek er bovendien uit, van welk een onschatbaar nut een stadion voor de gemeenschap is en hoe een onmisbare schakel in de pogingen om onze jongeren al doende te leren.

Na zulk een middag beseft men dan ook te levendiger, hoezeer het te betreuren is dat een bloeiende gemeenschap, als die van Aruba, een gemeenschap die op alle gebied in stormachtig tempo vooruitging, op dit gebied nog zo achter is, dat ze nog steeds niet over een stadion beschikt.

Die vooruitgang van Aruba heeft immers bij zijn vele lichtzijden ook zijn schaduwzijde. De „wilde" karaktereigenschappen, die een „boom" tijd nu eenmaal altijd heeft, hebben niet zelden een ontbindende uitwerking op de jeugd, die zich in zulke tijden meer dan anders te buiten pleegt te gaan in straatschenderijen en andere voor hun opvoeding en toekomst zeer schadelijke ongeregeldheden.

Ook voor de Arubaanse jeugd kan gezonde sport in deze tijd dus een factor van enorme opvoedkundige waarde zijn, maar, zoals gezegd, ofschoon de vooruitgang overigens zo groot en de nood zo hoog gestegen is, nog steeds beschikt het eiland niet over een sportstadion deze geavanceerde gemeenschap waardig.

Wel wordt er op Aruba gedurende reeds enige jaren hard gewerkt om tot de bouw van een goed en degelijk sportstadion voor onze jeugd te komen. Veel werk werd in dit verband reeds verzet, doch het moet met leedwezen geconstateerd worden, waar er op Aruba in andere aangelegenheden zulk een levendig begrip bestaat voor de eisen van de moderne tijd, dit mooie en nuttige streven wordt nog veel te weinig gesteund.

Stadion voor Aruba

Op Aruba werd op initiatief van een der grootste sportbonden, de Aruba Voetbalbond, reeds twee jaren geleden de eerste daadwerkelijke stoot in de goede richting gegeven. Een Stichting Bouwfonds Sportstadion Aruba werd in het leven geroepen en zo wij hebben vernomen is thans een bdrag van ruim zeventig duizend gulden (ƒ 70.000.—) beschikbaar voor de bouw daarvan. Het benodigde bedrag is op 200.000 gulden geschat, zodat nog 130.000 gulden bijeengebracht moet worden.

Door de voortvarende Stichting werd inmiddels een verzoek gedaan om een geldloterij te houden, (Fortuna loterij), eveneens ten bate van de bouw van het sportstadion, een Algemeen en Landsbelang dus Daar een dergelijke geldloterij o.a. reeds voor de N.A.B.L.O. (uitzending van de sportploeg naar Guatemala) werd gehouden, zal ook voor de bouw van het zo hoogst noodzakelijke sportstadion op Aruba normaliter de vergunning voor deze loterij wel toegestaan worden.

Gedurende de Paasdagen zal, naar wij verder vernemen, in het Wilhelminasportpark een grootse fair worden gehouden waar de bezoekers de gelegenheid wordt geboden het nieuwste te bewonderen. Zelfs zal aan iedere bezoeker de gelegenheid worden gegeven een prachtige auto of mogelijk auto's te winnen, terwijl op het gebied van vermakelijkheden iets geheel nieuws te beleven zal zijn.

Aan initiatieven ontbreekt het dus niet. Het gaat er maar om de initiatieven te steunen en dit belangrijke werk voor de jeugd, voor de toekomst van de Nederlandse Antillen te verrichten. Eerst als men zulk een stadion bezit, zal de practijk, zoals Zondag j.l. op het Curaçaose rif, tonen welk een goed en nuttig werk met de bouw er van verricht werd.

De eerste zitting der Autonome Staten

Een misverstand, dat loyaal hersteld werd

Het Voorzitterschap komt uit een vaas

Het was jammer dat enkele statenleden Mr. N. Debrot's geste van de toegestoken hand niet hebben begrepen. Immers, mr N. Debrot kwam met een waarlijk en oprecht gemeende toespraak voor de dag, waarin hij — voor zover zulks mogelijk was aan een voorzitter van een demissionaire Regeringsraad — een korte beschouwing gaf over het vele werk, dat de Staten der Nederlandse Antillen te wachten stond. De tekst van de rede van mr N. Debrot publiceren wij elders in dit blad en de aandachtige lezer zal daaruit moeilijk kunnen afleiden, dat de voorzitter van de Regeringsraad zijn boekje te buiten is gegaan.

Integendeel. De rede werd met eerlijke overtuiging uitgesproken, het was een bewijs van goodwill, die mr Debrot ten toon spreidde. Doch wat oogstte hij? Ons inziens onrechtvaardige critiek.

Misverstand

Nauwelijks was mr Debrot uitgesproken, of de heer **Gerharts** drukte zijn bevreemding er over uit, dat de voorzitter van de Regeringsraad vooruitliep op bepaalde punten, die in de Eilanden-Regeling hun beslag dienden te krijgen en vroeg zich af, of de voorzitter van de R. R. de tekst van de Eilandenregeling soms al kende. Vervolgens verbaasde het spr. niet weinig, dat mr Debrot kon adviseren over zaken, waarover de Commissie van Advies (die vandaag wordt geïnstalleerd — red.) niet eens zijn oordeel over heeft kunnen geven. Tenslotte vroeg spr. zich af, of waarom het departement van Openbare Werken het eerste op de nominatie stond om overgedragen te worden.

De heer **v. d. Hoeven** vroeg, wellicht geïnspireerd door ons op 15 Februari gepubliceerd bericht de overdracht van DOW betreffende, of in dit verband wel gedacht werd aan de vele problemen welke zich daarbij konden voordoen. Deze decentralisatie — en dat geld ook voor de andere diensten — moest volgens spr. voorafgegaan worden door de regeling van de rechtspositie van de ambtenaren en hij bracht de voorzitter van de R. R. in herinnering, dat hij op 15 November j.l. aangekondigd had dat de rechtspositie der ambtenaren aan de orde gesteld zou worden, doch tot op heden had spr. nog niets gezien, evenmin als hij iets gemerkt had van de beantwoording van de M. v. A. op de Begroting 1951, die reeds acht maanden bij het Bestuur op afdoening ligt te wachten.

Mr dr da C. Gomez toonde zich zeer verbaasd over de onrechtvaardige critiek, die geuit werd en verzocht de statenleden de zaken niet al te zeer op de spits te drijven.

Toelichting

Mr N. Debrot lichtte zijn woorden toe en verklaarde dat hij de definitieve tekst van de eilandenregeling niet kende, doch wel kon spr. zulks n.a.v. de vele beschouwingen, die in de Staten gewijd zijn aan de Eilandenregeling — de waarschijnlijke gevolgen raden. Geheel volgens het bekend gezegde: „Gouverner, c'est prévoir" heeft hij enkele overdrachten van departementen voorgesteld. Spr. verklaarde nogmaals nadrukkelijk, dat het Bestuur geen maatregelen heeft **getroffen**, doch slechts voorstellen heeft gedaan en indien er maatregelen getroffen zouden moeten worden, dan zullen die zeker niet buiten de Commissie van Advies om geschieden. Spr. ontveinsde zich niet, dat bij bedoelde overdracht van DOW zich moeilijkheden zullen voordoen, doch spr. merkte op, dat men toch ergens moest beginnen.

(Wij schreven op 15 Februari j.l. immers, dat DOW een in het oog vallend departement is en hoewel bij de overdracht tal van technische en administratieve moeilijkheden te overwinnen zijn, heeft de Regeringsraad besloten dit departement als eerste op de lijst van overdracht te plaatsen. De Regeringsraad heeft zich n.l. op het standpunt gesteld, dat hiermede duidelijk gemaakt wordt, dat men actief wil zijn. Bij rustige bestudering van bovenstaande zouden gisteravond wellicht heel wat boze woorden in de mond zijn blijven steken. Want noch van een maatregel, noch van het voorbijzien van bepaalde technische en administratieve moeilijkheden, is hier sprake. —red.).

Nadat mr Debrot ook de andere bezwaren had kunnen ontzenuwen en aangevoeld had, dat de begroting niet snel kan worden behandeld; dat hij weliswaar als tijdslimiet een maand had genoemd, waarbinnen het door het lid v. d. Hoeven gevraagd ontwerp, de rechtspositieven van de ambtenaren regelende, tot stand zou komen, merkte hij op, dat hij niet in kalendermaanden rekende doch in „orde van grootte". Hij betuigde zijn spijt en deelde mede, dat misschien het bedoeld ontwerp reeds gereed ligt.

Retireerde

De heer **Gerharts** retireerde en gaf de voorzitter van de R.R. te kennen, dat hij alle medewerking zou verlenen om het wetgevend college zo soepel mogelijk te doen verlopen.

De heer **v. d. Hoeven** merkte gevat op, dat hij nog moet wennen aan de verschillende „orden van grootte" ten aanzien van tijdslimieten.

Hiermede was het debat gesloten en de heren Gerharts en v. d. Hoeven drukten hartelijk de hand van mr N. Debrot, waarmede dit misverstand gelukkig uit de weg werd geruimd.

De ingekomen stukken werden behandeld, hieronder bevond zich het antwoord van de LRTD m.b.t. het door de heer Gerharts verzonden telegram aan den Haag, waarvan het origineel niet meer aanwezig bleek te zijn in de archieven van de LRTD administratie.

Uit St. Eustatius hadden enkele lieden een brief gericht aan de Staten, waarin zij tot uitdrukking brachten dat zij de heer Voges niet als hun vertegenwoordiger „accepteerden". Hierna was de voordracht voor statenvoorzitter aan de orde.

Voordracht Statenvoorzitter

Het was een droeve vertoning, welke wij zo snel mogelijk willen vergeten.

Er werd een voordracht gedaan voor voorzitter en ondervoorzitter, als candidaten werden door de heer **Gomez** genoemd de heren Debrot en Sprockel, voor vice voorzitter, de heren Henriquez en Kwiers. De heer Sprockel bedankte en stelde de heer Tromp voor, die op zijn beurt ook bedankte.

Er werd gestemd over de eerste candidaat voor de voorzitterssloel, de uitslag luidde:

Mr Debrot 14, E. Jonckheer 7 en Voges 1. Voor de tweede candidaat werden op de navolgende leden uitgebracht, P. v. d. Hoeven 7, E. Jonckheer 1, Voges 10, Yrausquin 2, A. H. Sprockel 1 en Kwiers 1. Daar het vereiste aantal stemmen (de helft plus een) door geen der candidaten gehaald werd, moest worden overgestemd tussen de heren v.d. Hoeven en Voges, beiden behaalde elf stemmen, zodat het lot besliste.

De briefjes werden in de vaas gedaan, de heer Kwiers schudde de vaas, Geerman trok er een papiertje uit en Gerharts kon voorlezen, het bleek Voges te zijn.

Na dit leuk spelletje — de tribune genoot ervan — werd de verkiezing van de ondervoorzitter aan de orde gesteld.

Als eerste candidaat kwam naar voren het lid Henriquez met 13 stemmen, Geerman behaalde er 6, Voges 2 en Yrausquin 1. Voor de tweede candidaat was de uitslag: Kwiers 13, Geerman 2, v.d. Hoeve 1, de Lannooy 3, Voges 2 en de Cuba 1.

De voordracht luidt dus:

Voorzitter:
1 mr I. C. Debrot,
2 C. E. W. Voges.

Ondervoorzitter
1 H. Henriquez
2 H. P. Kwiers.

Rondvraag

Hierna was het rondvraag. Er werd gebruik van gemaakt door de heren **Eman** en **Geerman**, die beiden een lang vertoog hielden over de onrechtvaardige zetelverhouding, die met deze nieuwe staten zijn intrede heeft gedaan. De heer Eman kondigde obstructie van de Eilandenregeling aan, zolang Aruba in het overkoepelend orgaan niet de gelijke zou worden van Curaçao, citeerde artikelen en kwam uitvoerig terug op het „Telegraaf artikel van de Mauretania en het Hotelplan". Ook de heer **Geerman** liet zich in soortgelijke bewoordingen uit en verzocht zelfs de staten een minuut stilte in acht te willen nemen i.v.m. de 12—8.

De heer **Gomez** trachtte olie op de golven te gooien, waarna **Braam** wees op de mogelijkheden die de komende RTC in dit verband bood. Tegen elf uur sloot de wnd-voorzitter der Staten, de heer Tromp de vergadering.

Mr. N. Debrot sprak nieuwe Staten toe

Hij legde de schakel tussen verleden en toekomst

Bij missive van het Hoofd der Landsregering d.d. 17 Februari gewerd het vorige Staten College de mededeling, dat het tijdstip, waarop bedoeld College zou worden vervangen, bij K.B. van 15 Februari 1951 werd bepaald op 21 Februari 1951. Deze vervanging heeft inmiddels plaats gevonden en als Voorzitter van de Regeringsraad sta ik thans tegenover een Statencollege, dat is samengesteld overeenkomstig de bepalingen der Interimregeling voor de Ned. Antillen. Het is mij in verband met het eerste optreden van dit College een bijzonder voorrecht enkele woorden tot U te mogen richten.

Ingevolge het bepaalde in art. 70 lid 1 van de Landsregeling van de Ned. Antillen is de Regeringsraad vanaf de reeds genoemde datum, de 21ste Februari 1951, demissionair. Het ligt uiteraard in de bedoeling zo spoedig mogelijk te geraken tot benoeming van een nieuwe Regeringsraad, zodat nieuw gekozen Staten en een nieuw benoemde politiek verantwoordelijke Regeringsraad elkander ter vruchtdragende samenwerking zullen kunnen ontmoeten.

Het karakter van de huidige Regeringsraad in aanmerking nemende is het mij uiteraard niet mogelijk Uwe Staten een plan te ontvouwen van de doelstellingen, waarvan verwezenlijking in het algemeen belang van de Nederlandse Antillen in de zittingsperiode van Uw College zou dienen te worden nagestreefd.

Ik vertrouw erop, dat de Regeringsraad, welke straks met U zal samenwerken, met een programma van actie zal komen hetwelk Uwe Staten zal kunnen bevredigen.

Niettemin moge ik melding maken van enkele gebeurtenissen, welke reeds hebben plaatsgevonden, dan wel in de nabije toekomst zullen plaats vinden.

In het bijzonder heeft de Landsregering zich beraden over de voorbereiding der bestuurshervorming van de Nederlandse Antillen, waarvan gehoopt wordt, dat zij gedurende de zittingsduur van Uw College tot een goed einde zal worden gebracht.

Op 31 Januari 1951 werd een commissie ingesteld, welke tot taak zal hebben van advies te dienen bij de voorbereiding der staats- en administratief-rechtelijke en administratieftechnische hervormingen als gevolg van de invoering der Eilandenregeling waartoe deze commissie regelmatig contact zal onderhouden met de openbare Colleges en Antilliaanse politieke stromingen. Op 22 Februari zal deze Advies-Commissie door de Gouverneur worden geïnstalleerd.

In verband met de verwachting dat de Eilandenregeling zeer spoedig in werking zal treden heeft de Landsregering zich beraden over de vraag, welk systeem bij de overdracht van diensten aan de eilanden zou dienen te worden gevolgd. Het heeft de Landsregering daarbij willen voorkomen, dat er naar diende te worden gestreefd de eilandsbesturen reeds aanstonds een zo omvangrijk mogelijk deel van hun toekomstige bestuurstaak in handen te geven. Met dit voor ogen werd besloten, dat al hetgeen momenteel onder de Landsdienst van Openbare Werken ressorteert voor zoveel mogelijk per 1 Juli a.s. aan de eilanden zal worden overgedragen.

Het werkbureau voor de bestuurshervorming heeft bereids opdracht ontvangen bij de vele voorbereidende werkzaamheden terzake het oog op genoemde datum gericht te houden. Vanzelfsprekend zal ook de medewerking van Uwe Staten bij de totstandkoming van daarmede in verband staande wettelijke regelingen noodzakelijk zijn. Ik moge reeds thans op Uwe Staten een beroep op een snelle behandeling van terzake strekkende ontwerpen van landsverordeningen doen, aangezien slechts door efficiente samenwerking het voornemen tot overdracht van Openbare Werken aan de eilanden op 1 Juli a.s. kan worden tot uitvoer gebracht.

Mijnheer de Voorzitter, het behoeft nauwelijks mededeling, dat de staatsrechtelijke reconstructie niet het enige programpunt is dat de bijzondere aandacht gehad heeft van het bestuur.

Zonder in bijzonderheden te treden, waartoe bij een afscheid toch weinig aanleiding bestaat, zou ik gaarne nog op enkele punten willen wijzen, die onze bijzondere zorg hebben mogen uitmaken. Wij mogen denken aan problemen als de burgerlijke defensie, het schoolruimtevraagstuk, de sociale verzekering met annex de gezinsverzekering, het fiscaal beleid, de verbreding van het welvaartsplan vooral voor de financieel afhankelijke eilanden en vele andere vraagstukken. Het zijn evenzovele punten die onze belangstelling of liefde hebben, niettemin heb ik gemeend in de eerste plaats heden Uw aandacht te mogen vragen voor de hervorming van de bestuurdienst.

Mijnheer de Voorzitter, Uwe Staten zullen arbeiden onder zeer bijzondere omstandigheden. Medewerking aan de daadwerkelijke staats- en administratief-rechtelijke hervorming van de Nederlandse Antillen zal Uw deel zijn. Ik moge wijzen op het grote belang, hetwelk Uw medearbeid in dezen voor alle eilanden van de Nederlandse Antillen zal hebben. Immers zal daardoor aan de eilanden de zo fel begeerde zeggenschap in specifiek eigen aangelegenheden worden geschonken. De Landsregering spreekt dan ook de hoop en de verwachting uit, dat Uw arbeid vruchtdragend zal zijn en dat harmonieuze samenwerking tussen Landsregering en Uwe Staten spoedig tot het gestelde doel zal leiden.

Mijnheer de Voorzitter, gaarne zeg ik U dank, dat U mij in de gelegenheid heeft gesteld deze woorden tot U te richten.

Wie is de gelukkige?

1e prijs 8068
2e prijs 2771
3e prijs 12234
4e prijs 12610

Prijzen van ƒ 500,—: 1251 — 2919 — 5353 — 10134 — 11346 — 15134 — 15576 — 16791 — 16801 — 16932.

Prijzen van ƒ 250,—: 655 — 1229 — 1995 — 1999 — 4125 — 4225 — 5603 — 5636 — 6127 — 6366 — 7498 — 10225 — 10304 — 10742 — 13541 — 13740 — 14073 — 14700 — 15122 — 16965.

Prijzen van ƒ 150,—: 722 — 2340 — 3559 — 4551 — 4646 — 4657 — 6919 — 7349 — 7472 — 8198 — 8199 — 8337 — 10312 — 11142 — 12409 — 12827 — 14017 — 14885 — 14972 — 15442.

Prijzen van ƒ 100,—: 439 — 667 — 1737 — 2272 — 2750 — 3062 — 5219 — 5439 — 6126 — 6675 — 7780 — 7968 — 8647 — 8738 — 9039 — 9248 — 11379 — 12458 — 16030 — 16038.

TELEGRAM AAN KVP

De voorzitter van de KVP, de heer Capriles, mocht n.a.v. het door de KVP verzonden telegram aan H.M. Koningin Juliana i.v.m. de in werking treding van de Interimregeling het volgende telegram ontvangen.

„In opdracht van H.M. de Koningin heb ik de eer aan de KVP hierbij de dank der Koningin over te brengen voor haar telegram ter gelegenheid van de in werking treding van de I.R. van de Ned. Antillen".

Het telegram was getekend door de directeur van het kabinet der Koningin, M. A. Tellegen.

HOE MEN ZIT

De Staten waren gisteren voltallig. En hier geven wij aan hoe de leden zaten.

Op de achterste rij, vóór de pers- en gereserveerde tribune, zaten van links (voorzitters zetel kant) naar rechts de heren, Debrot, Sprockel, Vlaun, Voges, v.d. Hoeven en Gerharts. De rij daarvoor, ook van links te beginnen, Kroon, Jonckheer, v.d. Meer, Braam, Croes en Yrausquin.

Aan de overkant zetelden op de eerste rij, (van de kant van de voorzitterszetel): Henny Eman, Geerman, de Cuba, Laclé, Kwiers, daarachter, Goslinga, Gomez, Henriquez, mevr. de Lannooy, Twee lege zetels waren nog gereserveerd, klaarblijkelijk voor de heren Voges en Vlaun.

Deze zetelden echter ter andere zijde.

LANDSKINDEREN KUNNEN IN BEROEPSDIENST TREDEN.

Met betrekking tot de definitieve overdracht van de defensieve taak van de Kon. Landmacht Ned. Antillen door de Kon. Marine zijn tal van problemen gerezen. Dienaangaande zijn enkele algemeen geldende bepalingen opgesteld, volgens welke de in militaire dienst vertoevende landskinderen in de Koninklijke Landmacht Ned. Antillen over kunnen gaan in beroepsdienst bij de Kon. Landmacht en als zodanig gedetacheerd bij de Kon. Marine alhier.

Het betreft hier 5 officieren en 15 onder-officieren. Ten aanzien van diegenen, die een verbandacte hebben lopen, kan worden medegedeeld, dat indien zij zulks wensen hun resterende tijd in Nederland of in de Antillen kunnen uitdienen. Het oude beroeps personeel moet echter weg.

In het Waterfort zal dan t.z.t. het afwikkelingsbureau van de Landmacht worden gevestigd. Er zal ook een commissie in het leven worden geroepen, die zich beraden zal over de vraag, wat er met het materiaal dient te geschieden. Met de „Oranjestad" en de „Boskoop" zullen binnenkort weer grote contingenten militairen naar Nederland vertrekken.

IN 'T KORT

— De temperaturen waren 22.5 en 28 C, resp. 72.5 en 82.4 F. — Op de weg was het rustig, er was slechts een lichte aanrijding. — Op Cher Asile verkeerde een man onder invloed van sterke drank. Hij had de garderobe van zijn vrouw in brand gestoken. — Op Wishi is tijdens het voetballen een jongen met zijn hoofd tegen de muur opgelopen. Lichte hersenschudding. — A deed aangifte van diefstal van 4 autobanden.

SPORT

NEDERLAND — MIDDLESBOROUGH 4—1.

Amsterdam — Vijftig duizend toeschouwers hebben in het Olympisch Stadion de ontmoeting bijgewoond tussen het voorlopig Nederlands elftal en de Engelse profclub Middlesbrough. De eind-stand was 4—1 voor Nederland; bij de rust was de stand 2—0. Voor Nederland scoorden Lenstra, Kuneman, Groeneveld en Lenstra. Mannion maakte het Engelse tegenpunt in de laatste seconde van de wedstrijd.

WEST-INDISCHE SCHAAKBOND

Afgelopen Maandagavond vond in het Repetitielokaal te Emmastad de 4de ontmoeting voor de Clubkampioenschappen 1951 plaats en wel tussen de ploegen van Dr. Max Euwe I en III.

Hoewel uiteraard van spanning geen sprake kon zijn, daarvoor was het verschil te groot, is deze wedstrijd voor velen van het derde tiental een leerzame les geweest, waaruit de nodige moed en kennis voor de volgende wedstrijden geput kunnen worden.

Het eerste tiental van Dr. Max Euwe deed wat van haar verwacht werd, hoewel zij terdege rekening moet houden met komende, sterkere tegenstanders.

Te 11.15 uur waren alle partijen beeindigd; de uitslag luidt als volgt:

Dr. Max Euwe I		Dr. Max Euwe III	
Lemmens	—	Kooren	1—0
Tiepen	—	Jacobson	1—0
Avis	—	Mey	1—0
Harms	—	de Vos Burchart	1—0
v.d. Horst	—	De Graaf	1—0
de Groot	—	van Hattem	1—0
den Houting	—	Faasen	1—0
Hirschfeld	—	Boot	1—0
Goedendorp	—	Eygel	½—½
Timmer	—	Gerritsen	1—0
		Totaal	9½—½

De stand is thans:

	gesp.	gew.	gel.	verl.	bordpunten voor-tegen	punten
Dr. Max Euwe I	1	1	0	0	9½— ½	1
Curaçao I	1	1	0	0	9 — 1	1
Capablanca	1	1	0	0	7 — 3	1
Dr Max Euwe II	2	1	0	1	10 —10	1
Curaçao II	1	0	0	1	3 — 7	0
Dr. Max Euwe III	2	0	0	2	1½—18½	0

Maandag 26 Februari in het Zeemanshuis: Capablanca — Curaçao I. Wedstrijdleider: J. Ch. Tiepen.

Oud-Kwekelingen v.d. Kweekschool voor de Zeevaart.

Oproep tot een vergadering in Club Asiento op Woensdag 28 Februari 1951 (Klein rapport) om 20u30m teneinde te komen tot een afdeling op Curaçao van de vereniging van Oud Kwekelingen van de Kweekschool voor de Zeevaart te Amsterdam.

Bij verhindering adhaesie te zenden aan Scheepvaartinspectie Fort Amsterdam 25.

Commentaar op de Interimregeling

(Van onze correspondent)

Gedachtig, dat het voor een volk van enorme betekenis is onder wat voor wetten het leeft, hebben wij eerst in de jaren 1946 en 1947 een „Geschiedenis van de Bestuursregeling" in dit blad gepubliceerd. Later, toen het ontwerp van de Interimregeling gepubliceerd was, hebben we in een artikelenreeks „Rondom de Interimregeling" de stroom van artikelen en opmerkingen trachten samen te vatten, waartoe dit ontwerp aanleiding gaf. Het lijkt ons goed, nu in een nieuwe reeks de thans ingevoerde Interimregeling te gaan volgen, totdat de definitieve regeling (maar wat is tenslotte definitief) kan worden afgekondigd.

De inwerkingtreding van onze Interimregeling is met feest gepaard gegaan, doch het leek of dit feest te vlug gekomen was en men niet goed wist, wat te doen op die „feest"-dag. Het was saaier en stiller dan op een Zondag.

De K.V.P. stuurde een telegram naar Holland, de hoop uitsprekende, dat de definitieve regeling nu ook spoedig zou mogen volgen. De D.P. liet een artikel schrijven, waarin de hoop werd uitgesproken, dat de Ronde tafel conferentie **niet** spoedig zal volgen. Dus voorlopig geen definitieve regeling.

Dit laatste werd in het Weekblad „La Union" een politieke stunt genoemd: men is bij de Democraten niet zo zeker, dat de vereiste 2/3 man-meerderheid gehaald kan worden voor de opvattingen van hun partij, en daarom wachten zij liever betere tijden af. Als reden wordt intussen opgegeven, dat er eerst ondervinding opgedaan moet worden, hetgeen niet dom bedacht is.

Henny Eman stuurde een telegram tegen de 12—8, en een krant op Aruba kwam met een rouwrand uit.

Verder was er geen bijzonder commentaar, hoezeer door de officiële zitting van de staten in tegenwoordigheid van de Gouverneur en door de radiotoespraken van officiële personen de belangrijkheid van de afkondiging ook werd onderstreept.

Zoals in vele andere aangelegenheden, neemt men ook op het punt van zelfbestuur bij de democraten een opmerkelijk terugkrabbelen waar. Zij spreken nu plotseling van een tekort aan geschikte mensen, van een teveel aan functies, die gecreëerd worden.

Dit is echter mosterd na de maaltijd en in ieder geval een critiek, die men vroeger niet liet horen.

Mr I. C. Debrot trok de waarde van het huidige ministerstelsel in twijfel, daar dit de C.A.B.-leden tot „doublures" van de hoofd-ambtenaren maakte. Het publiek heeft geen vertrouwen meer in de leden door de zonderlinge verdeling van de zetels, die de indruk wekt, alsof iedereen ieder ministerie wel zou kunnen behartigen. Dit doet denken aan wat in Holland gebeurde, toen een minister van **marine,** na een kabinetscrisis weer terugkwam als minister van **landbouw.**

Zowel „Today" als de „Democraat" lieten nog critiek horen, daar een K.B. te lang weg bleef, waardoor het bijeenkomen van de nieuwe staten van 7 tot 21 Februari vertraagd werd.

Van Surinaamse zijde werd er op aangedrongen, ook onder de Interimregeling de positie der rijksnederlanders in dit gebied veilig te stellen. Tevens doken pleiters op voor de mogelijkheid, om het lidmaatschap van de Staten en dat van de Eilandraad in dezelfde persoon verenigbaar te maken. Was dit misschien weer een uiting van bezorgdheid over gebrek aan capabele mensen?

In verband met de critiek op het onderwijsbeleid wees „La Union" op artikel 174 van de Interimregeling, dat de Gouverneur gebiedt een overzicht van de staat van het onderwijs aan de Staten over te leggen.

Het weekblad „La Cruz" schreef, dat er uitwendig bij de mensen weinig enthousiasme was, maar wel inwendig. Het blad wees er ook op, dat de toespraken van de verschillende fractieleiders, die in de krant werden afgedrukt, zo bijzonder ernstig van toon zijn. „La Cruz" vindt dit een verheugend teken. Het zou bewijzen, dat men ernstig aan het werk wil gaan, om de Interimregeling door te voeren.

De oude staten schijnen het gemis aan een Eerste Kamer als een gebrek in onze Interimregeling te voelen en enkele leden kwamen met een voorstel tot instellen van beroepsrecht. Een motie, daartoe ingediend, haalde de vereiste meerderheid niet, maar het zal er op een of andere wijze toch van moeten komen, zeker indien onze Staten niet beter worden.

Ook hebben de oude Staten uit verlangen naar zelfwerkzaamheid een schakel willen inlassen in het benoemen van de **gezaghebbers** (niet: de districtsmeesters) en een advies in die zin ging via de Staten naar den Haag.

Op Aruba werd de Carnaval zelfs benut, om te tonen, hoezeer men tegen de zetelverdeling, die de Interimregeling invoerde gekant is.

Het blad „Curaçao" beperkte zich tot een verwijzing naar het „ongelukkige voorbeeld" van Suriname, waar men tot nog toe niet veel succes heeft met de Interimregeling.

MISS NARRIMAN SADEK — de 17-jarige verloofde van een jong Egyptisch diplomaat, die door de gescheiden Koning Farock van Egypte voor zich zelf bestemd werd op een wijze, die aan het optreden van de Sultans in de verhalen van 1001 nacht herinnert. Op „Februari, toen de Koning 31 jaar werd, is de verloving officieel bekend gemaakt. Er was een officiële feestdag en het volk trok juichend door de straten. De aankondiging van de huwelijks datum wordt spoedig verwacht.

Aruba's boekerij
De bibliotheek groeit dagelijks

De reorganisatie, opbouw en uitbouw van de Openbare Leeszaal en Boekerij Aruba is thans in volle gang. Nadat de voorbereidende werkzaamheden, die enkele maanden hebben gevergd, worden thans nieuwe boeken in omloop gebracht. Het zal de leden interesseren, dat sedert 1 Januari tot nu toe, inclusief Zondagen, de vrije autonomie-dag e.d., gemiddeld 30 nieuwe boeken per dag in omloop werden gebracht. Romans in Nederlands, Engels, Frans, Spaans, Duits; studieboeken op alle mogelijke gebieden enz. Met name wordt de kinder-afdeling enorm uitgebreid, waartoe de Bibliotheek de medewerking kreeg van het Stichting voor Jeugdleeszalen in Amsterdam, die vele handige adviezen uitbracht. Het aantal kinderboeken is momenteel al ongeveer verdubbeld. Naast — men kan zeggen — alles wat in Nederland op het gebied van kinderlectuur voor de leeftijd van 4 jaar af verschijnt, beschikt de Arubaanse boekerij thans ook over een ruime sortering kinderboeken in het Engels en een kliene in het Spaans.

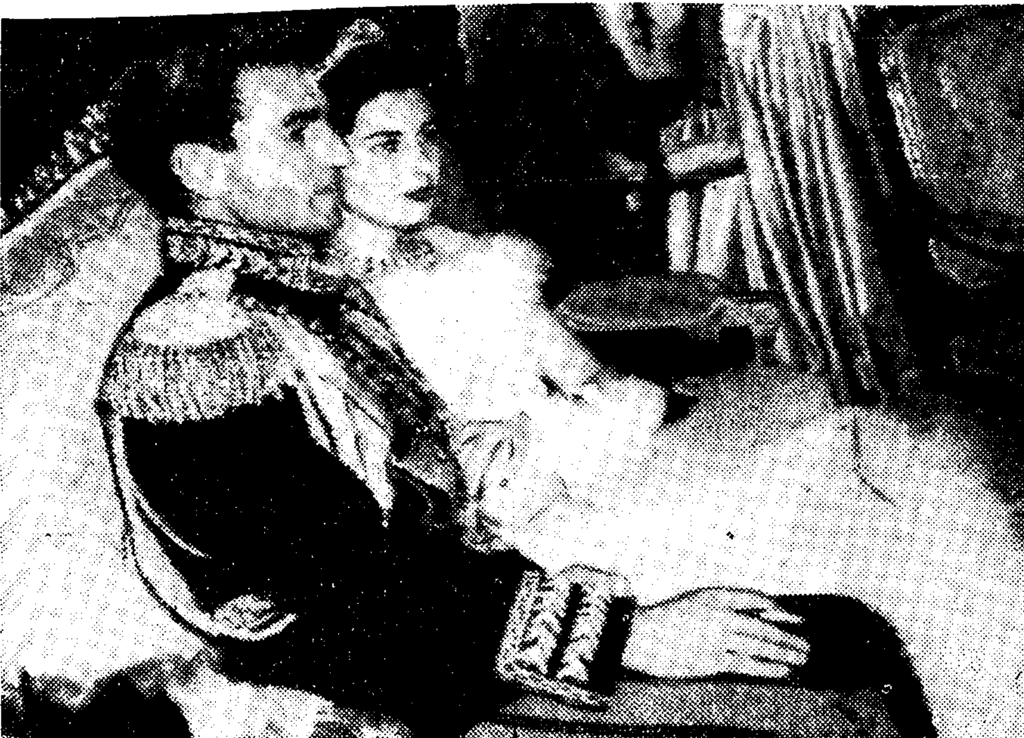
Het boekenbezit van de Openbare Leeszaal en Boekerij, dat op 1 Juni 1950 2052 delen bedroeg, beloopt thans 5700, d.w.z. dat in de 9 maanden die thans voorbij zijn, 411 boeken per maand in omloop werden gebracht. Terwille van het gemak, om de leden en bezoekers zo snel en efficient mogelijk ten dienste te staan, moeten voor elk bezoek dat in omloop wordt gebracht vier kaarten worden uitgeschreven met alle bijzonderheden van het boek; etiketten en registers worden bijgehouden, zodat de 3700 boeken die in enkele maanden in omloop kwamen het uitschrijven betekenden van vijftien duizend kaarten, die alle gefile'd moeten worden, terwijl bovendien in de verschillende registers der boekerij alles moest worden ingeschreven. Tevens wordt gewerkt aan de samenstelling van een gedrukte catalogus, waarvan zowel de kinder- als de algemene afdeling nog in de loop van dit jaar kunnen worden verwacht.

De Openbare Leeszaal en Boekerij Aruba is bovendien doende en paedagogische bibliotheek te vormen, waartoe de medewerking werd verkregen van de heren mr J. van Veen, officier van justitie, voor de juridische sectie, van de heren ir A. van den Berg, directeur D.O.W., en G. Ameiink, directeur Technische School, voor vakboeken en technische werken, van Frère Arnold en de docenten van de hoofdacte-cursus voor studiewerken op het gebied van zielkunde, geschiedenis, talen, wiskunde e.d.; van prof. mr dr J. A. van Praag voor de vorming van een Latijns-Amerikaanse afdeling (waartoe de Consul van Venezuela intussen een zesdelig werk met Venezolaanse dichters en

In verband met het Indiaanse verleden van Aruba wordt een kleine Indiaanse afdeling opgebouwd met medewerking van het Smithsonian Instituut te Washington.

De Bibliothecaris deelde ons mede, dat hij te allen tijde klaar staat om mensen die geïnteresseerd zijn op enig gebied te helpen. En intussen gaat de uitbreiding van de boekenschat gestaag door. Alle nieuwste werken worden thans, door een prettige samenwerking met de Arubaanse boekhandel, terstond na **aankomst op Aruba ook door** de bibliotheek in omloop gebracht. schrijvers heeft cadeau gedaan).

Het blijkt wel, dat meer mensen het nut van een Leeszaal op Aruba inzien. Steeds meer komen 's morgens en verder op de dag mensen van gouvernementskantoren en andere instellingen boeken raadplegen. De avonduren (Dinsdag en Vrijdag) worden vooral benut voor de luchtpostbladen uit Nederland. Een regeling is getroffen, dat men de encyclopedie-delen of andere grote referentiewerken, die niet in de algemene uitleen zijn, toch mee naar huis mag nemen, als men ze voor studie of anderszins nodig heeft. Voor deze faciliteit bestaat veel waardering, omdat dit in de regel niet wordt toegestaan. Wie er gebruik van wil maken, wende zich tot de Bibliothecaris.

NA HET HUWELIJK VAN DE SJAH VAN PERZIE. — In Teheran is op lusterrijke wijze het huwelijk tussen de Sjah van Perzië, Mohammed Roza en Soraya Isfandria- Bakhtiarim, voltrokken.

WERELDNIEUWS

DE KERK ACHTER HET IJZEREN GORDIJN

Vatikaanstad. — Volgens het verschenen jaarboek van het Vatikaan is de vervolging van rooms katholieken achter het „IJzeren Gordijn" op het ogenblik het felst in Tsjechoslowakije, waar de laatste maanden honderden priesters, monniken en kloosterzusters zijn gearresteerd. Een en dertig aartsbisschoppen, bisschoppen, bisschoppelijke administrateurs en hun vervangers waren op het ogenblik in hechtenis op andere wijze van hun vrijheid beroofd in de Sovjet-Unie en de andere Slavische landen, aldus het jaarboek.

Veertig duizend priesters van de Russische orthodoxe kerk, die in het afgelopen jaar gewijd waren, zijn „niets anders dan agenten van de geheime politie" en de 75 bisschoppen in de Sovjet-Unie zijn „eenvoudig in dienst van het ministerie van binnenlandse zaken", aldus het jaarboek.

BEWAARDER DER H. PLAATSEN

Jeruzalem. — Raghel Pasia Nashashibi, minister zonder portefeuille in het Jordaanse kabinet, is officieel geïnstalleerd als bewaarder van de H. Plaatsen, welke functie, zoals gemeld, of 5 Januari is ingesteld. In katholieke kringen te Jeruzalem zou men dit een schending achten van de status quo der H. Plaatsen met de bedoeling de Verenigde Naties en de christelijke wereld voor een voldongen feit te stellen. De consuls-generaal van Frankrijk, België, Italië en Spanje namen niet aan de installatie-plechtigheid deel en ook geen vertegenwoordiger der Verenigde Naties; wel aanwezig waren de consuls van Engeland, de Verenigde Staten, Nederland, Turkije, Griekenland en de Libanon.

SABOTAGE ACHTER IJZEREN GORDIJN.

Berlijn — Volgens het bestuur van de Oostberlijnse Volkspartij is de veiligheidsdienst van de Sovjetzone een grote sabotageactie tegen de Oostduitse valuta op het spoor. De actie zou over de gehele Soviet-zone op effectieve en uniforme wijze georganiseerd zijn. In verband hiermede, aldus de mededeling, zouden in Thuringen reeds verscheidene personen gearresteerd zijn, die gepoogd hadden de uit de circulatie genomen bankbiljetten wederom in omloop te brengen. Men had oude bankbiljetten aangeboden onder voorspiegeling, dat een nieuwe geldhervorming voor de deur zou staan.

Roemenië.

Londen — De Roemeense olie-industrie, een der grootste ter wereld, heeft het voor 1950 opgestelde doel niet kunnen bereiken, aldus radio-Boekarest. Het blad van de communistische partij „Scanteia" wijt de tekortkoming aan een wijd verspreid absenteïsme, sabotage en gebrek aan discipline. Het publiceert details van de nieuwe arbeidscode, die onlangs door het kabinet en de partij werd aanvaard ter handhaving van de discipline en om de industrie te helpen het vijfjarenplan te vervullen.

OPENBARE AUDITIES.

Washington — Leidende aanhangers van de regering in de Amerikaanse Senaat hebben besloten openbare audities te houden over de regeringspolitiek met **betrekking tot het zenden van troepen naar Europa.** Onder meer zullen worden gehoord de minister van defensie Marshall, de minister van buitenlandse zaken Acheson en de voorzitter van de commissie van stafchefs Omar Bradley. De audities zijn op Donderdag gesteld. Dit werd door de voorzitter der Senaatscommissie voor de buitenlandse betrekkingen Tom Connelly medegedeeld. Volgens sommige senatoren is het de bedoeling van de regering een zo groot mogelijk auditorium te verkrijgen voor haar argumenten voor het zenden van troepen. Op een later tijdstip zullen de tegenstanders worden gehoord.

HOOVER VINDT ZEEMACHT VOLDOENDE.

New York — Herbert Hoover, gewezen president van de Verenigde Staten, hield Vrijdagavond een radio-rede, waarin hij o.m. zeide, dat de agressor gestraft moest worden door de zee- en luchtmacht en niet door de landmacht.

Amerika diende zich te concentreren op de vloot en Rusland, in geval dit land aanvalt, „op deze wijze er van langs te geven tot het er genoeg van heeft". Een zo te vormen tweede linie diende te liggen op vreemde kusten, zoals de Middellandse Zee en de Stille Oceaan. De Amerikaanse uitgaven dienden verminderd te worden tot „een peil, dat Amerika het lang kan uitzingen, en wapens te leveren aan de landen, die hun uiterste best doen voor eigen defensie te zorgen." Het huidige „grimmige uitzicht" zou nog wel tien jaar duren.

HERRIOT TRAD AF

Parijs. — Het aftreden van Herriot als leider van de Franse radicale partij zal mogelijk de te houden algemene verkiezingen in Frankrijk verhaasten, zo meent men te Parijs. Sommige waarnemers voorspellen binnen enkele weken een kabinetscrisis. Zij zien in het aftreden van de 78-jarige staatsman, die zijn partij een kwart eeuw heeft geleid, een teken van een fundamentele splitsing in de gelederen der „derde macht", waarvan de partijen in verschillende combinaties een parlementaire meerderheid hebben gevormd sinds generaal De Gaulle vijf jaar geleden afstand van de macht deed. Volgens de grondwet moeten uiterlijk November a.s. nieuwe verkiezingen worden gehouden.

ZUID AFRIKA TEGEN COMMUNISTEN

Kaapstad. — De minister van justitie van de Unie van Zuid-Afrika, dr Swart, heeft bij de Tweede Kamer van het Zuid-Afrikaanse parlement een wetsontwerp ingediend, dat voorziet in drastische nieuwe maatregelen ter versterking van de in Juni goedgekeurde wet, waarbij de communistische partij en alle werkzaamheden voor het communisme in de Unie verboden werden.

Aan het begrip „communisme" wordt een uitgebreider betekenis gegeven. Ook voorziet het wetsontwerp in een nieuwe werkwijze om communistische parlementsleden en leden van de provinciale raden het lidmaatschap te kunnen ontnemen.

Bepaald is, dat de minister van justitie slechts dan een communistisch lid van de Wetgevende Vergadering of van de Senaat van zijn lidmaatschap kan ontheffen, indien een commissie uit het vertegenwoordigende lichaam, welker leden bij stemming moeten worden aangewezen, rapport over de zaak bij de Eerste of Tweede Kamer heeft uitgebracht.

NEHROE VERWONDERD.

New Delhi — De minister-president van India, Pandit Nehroe, heeft in het parlement verklaard zeer verwonderd te zijn over de boodschap van 43 parlementsleden aan het Amerikaanse Congres over het wetsontwerp tot het verstrekken van voedingsgranen aan India. Het zenden van een directe boodschap aan buitenlandse regeringen door parlementsleden is een handelwijze, die mijns inziens moet afgekeurd worden, aldus Nehroe.

Mindzenty, jong of oud, een held van ontembare moed

Een nieuw boek over Zijne Emminentie Josef Kardinaal Mindszenty vertelt ons, hoe de toekomstige Kardinaal als jongeman al even onbevreesd voor gevangenismuren was als jaren later nu hij Primaat van Hongarije is.

Dit boek brengt zijn levensgeschiedenis, zoals die verteld wordt door zijn medestudenten, die met hem het Theologisch Seminarie bezochten, door degenen die tijdens zijn parochiële arbeid met hem in aanraking kwamen, door medewerkers nadat hij bisschop geworden was en door medegevangenen die de Hongaarse en Nazi gevangenissen met hen deelden. Deze getuigenissen en ooggetuigeverslagen werden Oostenrijk binnengesmokkeld, hetwelk zulk een hachelijke onderneming was, dat het aan een van de boodschappers het leven kostte.

Hier in Oostenrijk werd de stof geschift en voor publicatie gereed gemaakt. Het boek, dat wordt ingeleid door Aartsbisschop Andreas Rohracher van Salzburg, werd uitgegeven door Salzer van Sarrelouis in het Saardistrict van West-Duitsland. De Titel is „Die Stimme des Rufenden", „De stem van de roeper".

Het boek beschrijft Kardinaal Mindzenty's toewijding tot zijn heilige plichten, zijn moed in het brandmerken van het kwaad en de onbevreesdheid waarmee hij zijn overtuigingen verkondigde, zonder acht te slaan op het feit, of zij met de publieke opinie in strijd waren, of de woede der machthebbers opwekten.

Kardinaal Mindzenty werd in 1915 gewijd en was nog geen 27 jaar, toen aan het eind van de eerste wereldoorlog in Hongarije revolutie uitbrak en Graaf Karoly, een meer dan halve communist een regering vormde, die het toneel zette voor de terreur van het Communistisch regime onder de beruchte Beta Kun. De jonge priester, in die tijd theologieprofessor on het college van Zalaergerszeg en redacteur van een kleine katholieke krant, aarzelde geen moment over het standpunt, dat hij moest innemen. Zonder acht te slaan op de waarschuwingen van oudere priesters, die hem aanraadden voorzichtig te zijn, viel hij de lieden, die de monarchie omver geworpen hadden om hun eigen régime van wetteloosheid, wreedheid en strijdbaar atheisme op te kunnen zetten, krachtdadig aan, en ging daar mee door totdat hij gearresteerd werd.

Later werd hij vrijgelaten, echter onder voorwaarde (die hij verwierp), dat hij niet zou terugkeren op zijn post te Zalaegerszeg. De dag daarna reeds ging hij er heen, werd weer gearresteerd en weer met dezelfde waarschuwing vrijgelaten. Maar weer keerde hij terug naar zijn oude taak.

Toen hij voor de derde keer in de gevangenis geworpen werd, zou hij aldaar zeker gebleven zijn, als vreemde troepen niet het land binnen gevallen waren en, voorlopig althans, een eind gemaakt hadden aan het communistisch régime in Hongarije.

Dezelfde ontembare moed kenmerkte Bisschop Mindzenty, die tegen het eind van de tweede wereldoorlog door de Hongaarse Nazi's in de gevangenis werd opgesloten. Zo ook de Kardinaal, die zo heldhaftig het verschrikkelijke lot trotseerde, waarvan hij wist, dat hij het tegemoet ging.

GEESTDRIFT DRINGT DOOR DE TRALIES. — Gevangenen van de Regina coeli gevangenis te Rome belonen op deze „uitstekende" wijze de muzikale prestaties van het orkest van Italiaanse radio-artisten, die voor hun verpozing speelden. De uitvoering was een eerste poging, om een hoger peil van recreatie in Italiaanse gevangenen door te voeren.

Het verbod van La Prensa.

Péron straft objectiviteit.

— Onder di titels „Het verbod van La Prensa", „Objectieve berichtgeving over een staking gestraf." schrijft de correspondent van de „Nieuwe Rotterdamse Courant" in Buenos Aires het volgende:

„In Argentinië heerst stormweer op politiek gebied. Het is niet onwaarschijnlijk, dat de regering van generaal Perón ook ditmaal de storm het hoofd zal bieden, maar zonder averij gaat dat stellig niet. Het grootste blad van Montevideo, de hoofdstad van Uruguay, dat net aan de overzijde van de rivier ligt, El País, spotte dezer dagen: „President Perón is begonnen met te regeren namens en voor de arbeiders; hij zal nog eindigen met te regeren voor en namens de welgestelden". Maar dat is onrechtvaardig: Perón is zijn regiem evenmin voor de arbeiders begonnen als indertijd Mussolini en Hitler. De arbeiders zijn „erin gehaald". Maar meer en meer arbeiders beginnen er genoeg van te krijgen.

De spoorwegstakingen

Ogenschijnlijk ziet dat er niet naar uit. Sinds vandaag is een hevig conflict gaande tussen het dagblad La Prensa, bete noire van de Argentijnsa regering, en het syndicaat van krantenverkopers, dat geweigerd heeft het blad te verkopen en een wacht vóór de uitgangen van het blad heeft gezet om te verhinderen, dat anderen het doen.

In werkelijkheid is het helemaal niet te doen om het syndicaat van krantenverkopers, dat, evenals alle andere Argentijnse vakverenigingen, een regeringsagentschap is — zeer tegen de zin der arbeiders zelf. Immers, alle vakverenigingen zijn gelijk geschakeld en de grote bond van vakverenigingen, die hier „Confederación General del Trabajo" — dit is Algemene Bond van de arbeid — heet en in de wandeling naar de voorletters natuurlijk Cegeté genoemd wordt, is een regeringsfiliaal.

Het procedé was zeer eenvoudig: kort nadat generaal Perón aan de regering was gekomen, werd de C.G.T. door de regering „geïntervenieerd". Dat wil zeggen: in opdracht van het ministerie van arbeid en sociale voorzorg deed de politie een inval in de kantoren van dit verbond van vakverenigingen, arresteerde het bestuur, nam de boeken mee en de regering benoemde een nieuw bestuur, dat in een vervolge de bond zou leiden, zogenaamd uit naam van de regering. Bekend werd gemaakt, dat, naar uit de boeken gebleken was, de bond „in verkeerde handen" was: iets wat, van het standpunt der regering bezien, wel waar geweest zal zijn. De bond had nooit een politiek karakter gehad; bij de laatste verkiezingen hadden de leden individueel gestemd, op Perón op de socialisten, op de radicalen (wij zouden zeggen: liberalen) en ook, maar heel weinigen, op de communisten. Deze laatsten hadden in de leiding niets in te brengen gehad.

Opdracht tot hervorming

Toen eenmaal de bond aldus gelukgeschakeld was, gaf de regering aan het bestuur van de bond opdracht tot „hervorming" van de aangesloten arbeidersverenigingen. Hetzelfde procedé werd toegepast: de besturen der afzonderlijke vakverenigingen werden afgezet en vervangen door besturen, door de C.G.T. benoemd en die in de meeste gevallen niet het geringste te maken hadden met het vak der vakvereniging. Zodat de arbeiders noch in hun vakvereniging noch in hun bond vak vakverenigingen ook maar iets meer te zeggen hadden.

Maar nu en dan liep het spaak. Zo o.a. met de spoorwegarbeiders en -employé's, die aangesloten waren bij talloze vakverenigingen, samenwerkend in een drietal bonden, welke laatste weer aangesloten waren bij de „Cegeté". De gelijk geschakelde besturen heetten te spreken uit naam van de arbeiders, in werkelijkheid echter spraken zij uit naam van de regering. Zo weinig werd de schijn in acht genomen, dat verbaasde en verontwaardigde spoorwegarbeiders nu en dan hoorden, dat zij het een of ander besloten hadden....

Om een loonkwestie kwam het een paar maanden geleden tot een uitbarsting en aangezien alle Argentijnse spoorwegen regeringseigendom zijn, begrepen de arbeiders, dat ze aan hun „eigen" vakorganisaties niets hadden, benoemden clandestien een nieuw bestuur, vergaderden clandestien, stelden eisen en gingen over. De regering arresteerde de belhamels, verbood vergaderingen, sloot lokalen, maar deed uiteindelijk alsof zij toegaf, want het verkeer stond stil.

De regering b e l o o f d e toe te zullen geven, ook aan de nieuwe eisen: vrijlating van de gearresteerden, teruggave der lokalen, vrije verkiezingen in de vakverenigingen. De arbeiders gingen weer aan het werk. De regering hield geen woord; een nieuwe staking brak uit met dezelfde afloop. De gelijkgeschakelde besturen der vakverenigingen van spoorwegarbeiders voerden het hoogste woord.. tegen de staking in, natuurlijk! De regering beloofde, de arbeiders gingen aan het werk, de beloften werden niet gehouden.

Toen is de derde staking uitgebroken en daarbij heeft president Perón een voorbeeld gevolgd, dat in de vakbeweging van andere landen — ook het onze — niet nieuw is: hij heeft de spoorwegarbeiders opgeroepen voor militaire dienstplicht en hij wil hen in uniform en onder krijgstucht hun werk laten doen. Tevens zijn 2.000 spoorwegarbeiders, van hoog tot laag, ontslagen. Zo is oók deze staking ook weer onderdrukt, maar voor hoe lang?

En nu „La Prensa"

En La Prensa? Het blad had een doodzonde, neen: de doodzonde begaan; het had niet alleen de rede van president Perón onder de staking in extenso opgenomen en de officiële communiqué's, die meldden, dat de staking niets om het lijf had en dat iedereen weer aan het werk was: het had door eigen mensen een beschrijving van de werkelijke toestand gegeven, m.a.w. zijn politiek van altijd gevolgd: objectieve berichtgeving. Zo hoorde het publiek — en daaronder de arbeiders — de „gekleurde" berichten van de regering en haar organen, maar ook de waarheid. Die er heel anders uitzag. Daar moest een eind aan worden gemaakt. En vandaar: staking van de krantenverkopers tegen La Prensa. De werkelijke krantenverkopers denken er natuurlijk anders over. Maar zij weten wat zij wagen als zij tóch het blad gaan halen en verkopen.

Hoe de geschiedenis af zal lopen, is nog niet bekend, doch aan te nemen is, dat de regering winnen zal. Máár.... de kruik gaat zo lang te water tot zij barst.

GOED GEDAAN. — Ben C. Limb (links), minister van buitenlandse zaken van de Koreaanse Republiek, feliciteerde Warren Austin, Amerikaans gedelegeerde bij de Verenigde Naties, nadat de Amerikaanse resoluties om de Chinese Communisten als „agressor" in Korea te brandmerken gepasseerd was.

VERKIEZINGEN OP DE GOUDKUST. — Een tafereeltje in het dorp Kano in Astranti tijdens de eerste verkiezingen op de Goudkust. Er was slechts één candidaat in dat district, de 28-jarige Kwame Sarpong, de schoenmaker van het dorp, (die hier met de hand in zijn heup bij de tafel van stemcommissie staat). Hij werd gevolg gelijk zonder tegenstemmen gekozen.

NIEUWSKRUIMELS

— Zes Chinezen hebben Zondag brand gesticht in een gebouw te Singapore, waarin twee kranten zijn ondergebracht. Er werd slechts geringe schade aangericht.

— Op het Vaticaan is bevestiging ontvangen van een bericht, dat de communistische autoriteiten in China beslag hebben gelegd op het weerkundig observatorium Zikawei te Sjanghai.

— De administrateur-generaal van de Comédie Française, Touchard, heeft de acteur Jean Meyer verboden te duelleren met de toneelcriticus J. F. Devay.

— Het West-Duitse nieuwsbureau DPA meldt, dat van Oost-Duitse zijde de bewaking van een deel der Russisch Amerikaanse zonegrens in Duitsland aanzienlijk is versterkt.

— De Spaanse zaakgelastigde te Djeddah (Saoedi-Arabië), de heer De León heeft zich door zich aan het balkon van zijn woning op te hangen van het leven beroofd.

— „Le Drapeau Rouge", het blad van de communistische partij in België, heeft een dringend beroep op de partijleden gedaan om de exploitatie van het blad lonend te helpen maken. „De laatste maanden neemt de verkoop af", aldus het blad.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

Twee eeuwen Parijse élégance

— Sinds einde Januari wordt er in de Galérie Charpentir te Parijs een tentoonstelling gehouden van twee eeuwen Parijse élégance (1715-1915). Elk tijdperk heeft er zijn eigen stand met lambrizeringen, meubels, behangsel en schilderstukken. Van de gracieuze tijd der galante feesten (Watteau) stapt men over naar het strenge sobere tijdperk van het eerste Keizerrijk.

Vervolgens ziet men de tijd van Louis Philippe, het tweede Keizerrijk en de tournures uit de tijd van Jules Grévy. Bijna 100 authentieke japonnen, waarvan er enkele bijna twee eeuwen oud zijn, zijn hier geëxposeerd. Bij elk costuum staat de naam vermeld van de beroemde schone, die het droeg: madame Heurtault de Baignoux, Rejane, Sarah Bernhardt, Cleo de Merode, Lanthelme, Gaby Deslys enz.

Vuur scheidde hun voor eeuwig

— Vier kinderen tussen 5 maanden en 6 jaar van het tuindersgezin Meckel zijn Donderdagavond om het leven gekomen bij een zware brand, die de huizen van twee tuinders in Sloten bij Amsterdam binnen een half uur met de grond gelijk maakte. Vijf kinderen sliepen op de zolder van de tot een huis verbouwde schuur.

Slechts één werd wakker, die probeerde de anderen te wekken, doch de brand breidde zich zo snel uit, dat hij moest vluchten. De wanhopige vader rende naar boven, doch overal werd zijn weg versperd door vuurtongen. Met ernstige brandwonden moest hij naar het ziekenhuis worden gebracht. Enige uren later waren de lijkjes geborgen.

Omtrent de oorzaak tast men volkomen in het duister. Wel is bekend dat een fornuisje brandde, waarvan de afvoer langs de zolderverdieping liep.

Daar gaat uw postpakketje

— De Franse Spoorwegen hebben een demonstratie gegeven van allerlei emballage-systemen. Zo konden de bezoekers ook de ronddraaiende trommel zien, waarin de verpakkingen getest worden. Het binnenste van de trommel is zodanig geconstrueerd dat zoveel mogelijk dezelfde bewegingen worden nagebootst, als de pakken tijdens het vervoer ondergaan. Daartoe werden er in de trommel allerlei obstakels en dwarsbalken aangebracht. De te testen verpakkingen worden hierdoor tot een bepaalde hoogte opgegooid en vallen dan weer terug, waarbij de trommel met een constante snelheid blijft draaien. Het pak of de kist rolt op deze manier om en om en een meter registreert daarbij de val. Zo kan men zich een denkbeeld vormen van de beschadiging.

"Wie zal er ons kindeke douwen?"

— Evenals in Amsterdam hebben de studenten in den Haag een oppas centrale gesticht. Met ingang van Zaterdag 3 Februari is deze centrale haar werk begonnen en kunnen de Hagenears, die een oppasser ofwel een babysitter nodig hebben, van deze centrale gebruikmaken. Het is een oppascentrale van de „Stichting onderlinge studentensteun", die ook 3 maanden geleden begonnen is met het studententheater Kriterion. Er bleek onder de studenten voor de medewerking aan dit theater zoveel belangstelling, dat zich ongeveer 150 studenten aanmelden. Er kon natuurlijk maar een beperkt aantal studenten voor het werk aan dit theater gebruikt worden. Dit werd aanleiding tot het vormen van een oppas centrale, teneinde meer studenten de gelegenheid te geven iets te verdienen voor het bekostigen van hun studies. Voor de nieuw gevormde centrale gaven zich reeds een dertigtal studenten op.

Er is een tariefregeling vastgesteld al naar gelang de tijden, waarin zij moeten oppassen en al naar gelang het oppassen zonder of met werk. De verdiensten komen aan de studenten, die oppassen ten goede. Zij staan een klein bedrag daarvan af aan de centrale voor het bestrijden der door deze centrale te maken kosten.

Een commissie van 2 dames geeft de studenten advies ten aanzien van de eventueel te verrichten werkzaamheden. Zo wordt hun met name ook geleerd hoe een baby van een schone luier te voorzien.

De Kaper van Nantes

door

JOH. VAN HULSEN.

Men hoorde overleg plegen. Toch verdenking? Een al te duidelijk Frans accent in het Engels? Maar Cassard liet hun geen tijd, lang te weifelen, want hij liet reeds de Britse vlag vallen en de Franse wapperen. Zijn hele bemanning kwam te voorschijn. Enterhaken vlogen van de 'Mary' naar de **Expedition.** Binnen weinige ogenblikken lagen de schepen tegen elkaar geklemd.

Met verwarde kreten: „Het zijn Fransen! Schiet! Schiet!" holde de kleine bemanning van de vrachtvaarder naar de weinige kanonnetjes en greep naar het geweer of het eerste het beste wapen, wat maar bij de hand was. Nog dreunde een schot in het achterschip, de **Saint Guillaume** had een lelijk gat. Maar in zulke ogenblikken let men daar niet op. Ten minste Cassard niet. Hij deed maar één ding, de aanval leiden.

„Over! Allez, mannen! Die ontgaat ons niet meer!"

Hij moest zich beheersen om zelf niet het voorbeeld te geven en mee over te springen. Hij voelde zich, nu het er op aankwam, eigenlijk niet van de partij. Het musket, dat hij gegrepen had van een schutter, durfde hij niet eens te gebruiken uit vrees, dat hij in het gewirwar van vechtenden iemand van eigen bemanning zou wonden. Het dekgevecht was kort en fel. De Fransen overstroomden het bovenschip. Beneden in de **Expedition** klonken enige schoten en kreten: „Wij geven pardon. Geef je over!"

De Ierse schipper, zelf gewond, zag het hopeloze van de strijd in en gaf bevel de tegenstand te staken. Dat geschiedde. Cassard nodigde hem bij zich aan boord, maar de schipper liet zich verbinden en zond zijn stuurman. Verbeten, radeloos zag de kleine overwonnen bemanning toe, hoe de Franse officier de schipper verhoorde, het genomen schip op zijn lading inspecteerde, alle papieren en de scheepskas ter contrôle opeiste. Die schuimers van St. Malo! Wat ging er nu gebeuren? Misschien mee als krijgsgevangenen? Een Franse bemanning op hun goed schip?

„We zullen het goed met u maken," stelde Cassard de stuurman gerust, nadat hij van zijn officier rapport ontvangen had. Het stelde hem teleur, dat de **Expedition** niet veel bijzonders bevatte. De vijand meenemen vond hij zelfs niet de moeite waard. Bovendien was het ook riskant, zijn bemanning over twee schepen te verdelen, en dan de kans te lopen, een sterkere Engelsman te ontmoeten

„Wat u goed noemt," gromde de Ier, de in geen stemming was om mildheid te waarderen. „Mijn schipper gewond, één dode, vier gekwetsten."

„Dat valt mee. Ik heb er meer. We kunnen je meenemen."

„U doet, wat u niet laten kunt."

Even vlamde de drift in Cassards ogen vanwege de impertinente antwoorden van de machteloze zeeman vóór hem.

„Daar kunt u verzeker van zijn. Ga naar uw schipper, en zeg hem, dat ik voor vandaag Dan kan hij verder ongemoeid met 2000 francs tevreden ben. door."

Het was niet te veel, deze losprijs voor de **Expedition.** Natuurlijk was elke franc voor die schuimer te veel, maar hij had het evengoed bonter kunnen maken, het schip totaal leeghalen bijvoorbeeld, de kisten en alle eigendommen der opvarenden inbegrepen. Dat was laatst een schipper van Nantes overkomen, toen hij een Engelse kaper in handen viel en naar diens zin te weinig contanten aan boord had.

Zonder te antwoorden of te groeten ging de stuurman met de onprettige boodschap naar zijn schip terug, van harte wensend, dat er nog een wonder zou gebeuren. Een brits fregat of iets van die aard kon de gemene kaper tot andere gedachten brengen. Cassard, gekrenkt door de beledigende houding van de overwonnene, beet hem na: „En vlug wat! Binnen vijf minuten terug met het geld, of we lossen je, dat je hier niet meer vandaan komt!"

Er werd 200 francs afgedongen. De schipper bezwoer, niet meer contanten te hebben. De officier van het onderzoek bevestigde dit. Daarom nam Cassard er genogen mee. 1800 francs, het was niet veel, toen hij de muntsoorten uitgeteld op de tafel zag liggen. De schrijver rekende en telde. De kwartiermeester en bootsman, beter thuis in de koersen der buitennissige munten, moesten er aan te pas komen om na te rekenen, of alles klopte.

„Geen franc te kort?" vroeg Cassard geprikkeld.

„Minstens twintig over, kapitein."

„Laat het volk dan aan boord komen, luitenant. Houd appèl. Zijn de timmerlui al klaar met het gat?"

„Nagenoeg."

Bevelen klonken. Het volk van de **Saint Guillaume** verliet ordelijk de **Expedition.** Nog maakten de Ierse schaftmeester en stuurman een ontstellend kabaal over een paar flessen rum, die een robuste Fransman heel gemoedereerd wilde meenemen. Hij had ze eerlijk in het provisieruim van de vijand gevonden.

„Hier die drank, piraat! Het losgeld is betaald. Het was meer dan genoeg!" Ze hielden de matroos vast.

Cassard, opnieuw gekrenkt door het scheldwoord, liep warm en dreigde: „Los die man van mij! Of ik zal je laten kennismaken met piraten! Dank God, dat je met legale kapers te doen hebt van de Franse koning en niet met je soortgenoten, de Ierse stropers! Picard, breng die flessen naar de chirurgijn."

De matelot gehoorzaamde. De schepen deinden van elkaar na het losmaken der enterdreggen. Zeilen werden gezet, de gewonden verzorgd. Eén zwaar gekwetste, die veel bloed verloren had ten gevolge van een diepe messteek in de rug, werd bediend. De gesneuvelde — hij had een schot in de borst gekregen — werd met enige plechtigheid in zee gelaten, stil, zonder het gebruikelijke schot.

En de kruistocht werd voortgezet, nu met de Noorse kleuren aan de mast. Koers pal zuid. Now twee weken na deze ontmoeting hield Cassard zee, zonder iets te kunnen knippen, wat hem met spijt vervulde en kribbig maakte. Tegen November, met kwaad weer, zocht hij St. Malo op, en kreeg woorden met zijn compagnons over het teleurstellend resultaat van de lange tocht. Hij kon zich verantwoorden. Hij was trouwens door zijn vivres heen. Maar tevreden was hij allerminst.

's Winters lag de kaapvaart in de Westeuropese zeeën zo goed als stil. Voor dit bedrijf moest je handzaam weer hebben. Bij wild water kon een kaper zijn werk niet behoorlijk doen. En het maandenlange kruisen in koude en storm maakte de bemanning onderin een schip wintermoe. Daar had men in de Middellandse zee geen last van, maar Cassards haven was nu eenmaal St Malo.

De winter van 1705 op '06 was hij veelal bij zijn moeder in Nantes. De wilde vogel rustte uit in het oude nest. Daar was het met de jaren stiller geworden. Zijn oudere zusters waren getrouwd, de een na de ander ging het huis uit, en moeder Cassard was al lang grootmoeder.

Waarom 'oom' Jacques niet trouwde? Moeder zou het graag gezien hebben, dat haar jongen een zorgzame vrouw had. Voor een zeeman is een eigen ree, waar hij na zijn omzwervingen en gevaren voor enige tijd rust vindt, iets onontbeerlijks. Het moest Jacques toch wel bekend zijn, dat Jose, de flinke dochter van Donnier de parlevinker, hem van jongsaf mocht, ja verering voor hem koesterde. Hoe dikwijls kwam ze niet bij moeder Cassard naar zijn welstand vragen. Het was toch duidelijk genoeg. Na de dood van haar vader dreef zij de winkel in scheepsbehoeften. Jacques Cassard was één van haar klanten, als hij tenminste binnen was. Hij deed soms belangrijke bestellingen. Maar daar bleef het bij. José had een knecht in dienst voor het venten langs de schepen op de Loire, hoewel ze het zelf ook graag deed. Want ze hield van het water en het zeevolk.

Maar over één ding was ze het niet eens met Jacques en dat heeft ze hem ook gezegd. Hij had zich toch bij de kustvaart kunnen houden. Was dat eenvoudige, eerlijke bedrijf niet goed genoeg voor hem? Was het commando op een kaperschip dan zo aantrekkelijk, zo eervol?

„Ik vind je daar te goed voor," zei ze misnoegd. „Kaper! Waarom zoek je het gevaar?"

„De enige manier om vandaag te varen en niet gekaapt te worden", antwoordde Jacques. „Och meisje, waar praat je over! De enige vorm van krijgdienst, die het land wat opbrengt, en ook aan mij. Ik hunker naar het voorjaar, en naar een dek onder mijn voeten."

„Hoe gaat het met de oorlog?" Ze zeggen, slecht."

Dat doet het ook. We missen de oude generaals. Ik vrees, dat het in Spanje misgaat. We verdedigen ons, daar is alles mee gezegd. De marine is op sterven na dood. Wat ze in Parijs met het geld uitvoeren, snap ik niet.

Koninklijke Vermelding voor Hr. Ms. Tromp

's-Gravenhage — Hr. Ms. lichte kruiser „Tromp" heeft in de laatste wereldoorlog een uitstekende staat van dienst verworven, op grond waarvan H.M. de Koningin reeds op 8 Januari 1949 aan het schip de onderscheiding van „Koninklijke Vermelding bij Dagorder" toekende.

De onthulling van de gedenkplaat aan boord van de kruiser, waarop deze onderscheiding vermeld staat, werd uitgesteld tot Hr Ms „Tromp" weer in dienst was, en dit zal op 19 Februari as. in Amsterdam door Z.K.H. de Prins der Nederlanden geschieden.

De Koninklijke Vermelding bij Dagorder werd aan Hr Ms kruiser „Tromp toegekend bij K.B. van 8 Januari 1949, Nr. 36.

In de mutatie zijn de volgende wapenfeiten vervat:

1) Op 4, 15 en 20 Februari 1942 verscheidene malen aangevallen door formaties Japanse bombardementsvliegtuigen, waarbij door kundig manoeuvreren voorkomen werd, dat het schip direct werd getroffen;

2) In de nacht van 19 op 20 Februari 1942 deelgenomen aan de nachtelijke actie in de Straat Bandung tegen Japanse invasie-eenheden, waarbij door het schip in totaal elf voltreffers werden ontvangen;

3) Op 25 Juli 1944 deelgenomen aan de beschieting van Sabang, waarbij in gezelschap van Engelse torpedobootjagers de baai werd binnengevaren. Bij deze actie vier voltreffers ontvangen;

4) Van 30 April tot 7 Mei 1945 deelgenomen aan een artillerie-bombardement van vijandelijke kustbatterijen in de Nicobaren- en Andamanen-Eilanden;

5) Van 19 tot 30 Juni 1945 deelgenomen aan een artillerie-bombardement van vijandelijke doelen in de Baai van Balikpapan, teneinde het mijnenvegen mogelijk te maken;

6) Van 1 t/m 6 Juli 1945 deelgenómen aan artillerie-bombardementen ter ondersteuning van de geallieerde landingen nabij Balikpapan;

7) Gedurende de Tweede Wereldoorlog op bijzonder intensieve wijze deelgenomen aan de bescherming van de geallieerde koopvaardijvloot.

Hr Ms „Tromp" is, na Hr Ms kanonneerboten „Flores" en „Soemba", de derde oorlogsbodem, waaraan de Koninklijke Vermelding bij Dagorder ten deel is gevallen.

EEN MONDJE GRAS — anders niets, dank u, zegt de ijsbeer in de vijver van de diergaarde te Rome. Deze 10 maanden oude ijsbeer-baby werd 9 maanden geleden uit Finland naar Italië gebracht, waar hij het climaat wel wat te warm vindt naar zijn smaak, zodat hij de meeste tijd in zijn vijver doorbrengt.

NIEUWS VAN OVERAL

MALAN STELT EISEN AAN ENGELAND.

Kaapstad — Op een diner ter ere van de Britse minister voor de betrekkingen met het Gemenebest, Gordon Walker, heeft de Zuidafrikaanse premier, Daniël Malan, verklaard, dat Zuid-Afrika „niet oneindig lang" kan wachten op de overdracht van de Britse protectoraat gebieden aan Zuid-Afrika. „Of de vertraging geschied is door het feit, dat ons niet de bescherming en de vooruitgang van de inheemse bevolking is toevertrouwd, zult ge zelf het beste kunnen uitmaken. Indien dit het geval is, hebben wij reden ons gegriefd en verongelijkt te voelen."

Er is voorts een ander aspect, dat Zuid-Afrika als lid van het Gemenebest niet over het hoofd kon zien: Zuid-Afrika is verplicht binnen zijn grenzen gebieden te dulden, die wel economisch geheel afhankelijk en voor een groot deel aangewezen zijn op de Zuidafrikaanse defensie, doch welke door een andere mogendheid bestuurd worden. Hierdoor voelde Zuid-Afrika zich beschouwd als een derde-rangsmogendheid. De drie gebieden onder een door de koning benoemde Hoge Commissaris zijn: Basoetoland, Beetsjoeanaland en Swaziland. Alle drie zijn zij lid van de Zuidafrikaanse tolunie. De Hoge Commissarissen zijn verantwoording verschuldigd aan het Britse ministerie voor de betrekkingen met het Gemenebest.

Walker antwoordt.

Kaapstad — De minister voor de betrekkingen met het Gemenebest, Gordon Walker, heeft in zijn antwoordrede op de rede van Malan verklaard, dat de Zuid-Afrikaanse premier niet had gesproken over het inzicht van de inheemsen over overdracht van de Britse protectoraatsgebieden in Zuid-Afrika. „Doch de Britse regering acht dit punt zeer belangrijk. De Britse regering meent, dat geen volk — of wij er nu voor verantwoordelijk zijn of niet — eenvoudigweg onder een ander bestuur mag worden gesteld zonder dat het zelf hierover ten volle is geraadpleegd".

> *AD REM.*
>
> *De automobilist, die door het rode licht was gereden, gedroeg zich tegenover de agent als de verdrukte onschuld, vertelde uitvoerig welk een belangrijk mens hij was, hoeveel autoriteiten hij kende (onder wie de minister van justitie, met wie hij- op jij-en-jou-voet omging). Toen de agent desondanks onverstoorbaar doorschreef, schreeuwde hij de politieman toe: „Uit mijn enorm hoge vermogensbelasting wordt jouw salaris betaald!" De Hermandad stopte nu even en zei: „Meneer, dan zult u nu toch wel met genoegen zien, dat ik voor mijn salaris ook wat uitvoer".*

DE „POLITIEKE TOURIST" VERKLAARDE

Belgrado. — De Amerikaanse onderminister van buitenlandse zaken voor Europese aangelegenheden heeft Woensdag op een persconferentie te Belgrado verklaard, dat de Joegoslavische leiders „geen onmiddellijk algemeen gevaar voor oorlog in Europa zien. Hij had gesproken met maarschalk Tito en de minister van buitenlandse zaken, Edvard Kardelj.

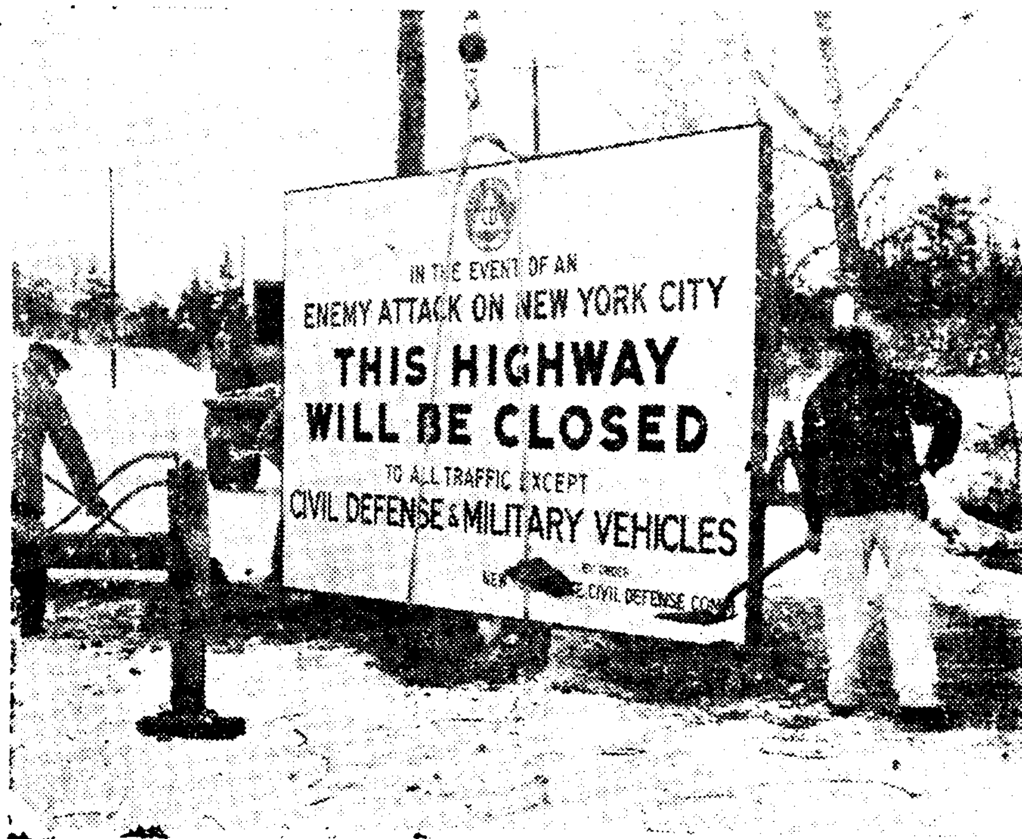
Er zijn nog geen aanwijzingen omtrent een aanval op enig land, maar dit betekent niet, dat de satellieten niet tot een aanval bereid zijn op een toekomstig tijdstip, aldus Perkins.

De algemene economische toestand in Joegoslavië is uiterst moeilijk. De Joegoslavische leiders stonden grote moeilijkheden te wachten, indien geen verdere hulp van buiten af komt. „Een zeer bemoedigend iets is de manier, waarop de Europese landen aan het land hulp bieden". Hij is ervan overtuigd, dat Joegoslavië voldoende natuurlijke hulpbronnen bezit om zijn toekomstige economische onafhankelijkheid te verzekeren.

DE „FINANCIELE TOVENAAR" EN BRAZILIE

Rio de Jaineiro. — Volgens onbevestigde persberichten heeft dr Hjalmar Schatch, eens Hitlers „financiële tovenaar" een uitnodiging aangenomen van de president van de Bank van Brazilië om dit land binnenkort te bezoeken. Volgens de berichten is het niet bekend, of Schacht als officieel aangesteld adviseur komt of als een particulier bezoeker, die in staat is advies te geven. De berichten voegden er evenwel aan toe, dat het definitief besloten is, dat Schacht een gedetailleerd onderzoek zal stellen naar de Braziliaanse financiële situatie en later verslag hierover zal uitbrengen aan de Braziliaanse regering.

Hamburg. — Het West-Duitse nieuwsbureau D.P.A. berichtte gisteravond uit goed ingelichte bronnen, dat Hjalmar Schacht niet voornemens is binnen afzienbare tijd naar Brazilië te reizen.

TEKEN DES TIJDS. — In het kader van de Burgerlijke Verdediging van New York worden op verschillende hoofdwegen naar New York grote borden geplaatst, welke de bestuurders van motorrijtuigen er voor waarschuwen, dat in geval van een vijandelijke aanval op de stad de weg alleen gebruikt mag worden door militaire voertuigen en voertuigen van de Burgerlijke Verdediging. Op deze manier wil men voorkomen, dat in geval van een aanval, de weg niet vrij zal zijn voor reddingsploegen.

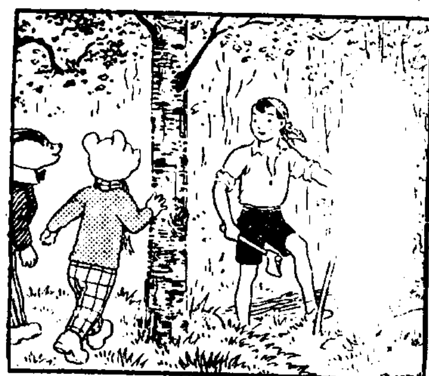
Ruperts Elfenbel.

5. Nu op een drafje naar Moeder toe, maar ze wil gerust weten, dat ze het antwoord niet kent. „Zolang de rook de andere kant uitwaait en de buren en ik er geen last van hebben, bemoei ik me er niet mee", zegt ze onverschillig. Rupert is erg teleurgesteld. „Ik vraag me af, of er wel iemand is, die het antwoord weet", zucht hij. Nauwelijks heeft hij dit gezegd, of Dirk duwt het tuinhekje open en roept: „Rupert, Rupert, de zigeuners zijn er weer. Ga mee naar het bos. Misschien dat zij het weten".

6. Moeder vindt het goed en de twee vriendjes gaan op een drafje naar het bos. „Een reuze idee van jou, Dirk", merkt Rupert op. „Als de oude zigeunerin hier is, zal zij het me zeker kunnen vertellen. Zij is een oude, wijze vrouw". Bij het bos aangekomen, zien ze nog meer rook. Het is of er overal vuurtjes branden, maar vreemd genoeg is er nergens een levend wezen te bekennen. Als ze naar de heuvels kijken, zien ze hetzelfde. Ze begrijpen er niets van. „Wat zou daar wel achter zitten?" vraagt Rupert.

7. Ze blijven even stilstaan en kijken rond. Nu horen ze, dat er iemand in het bos bezig is en ze gaan natuurlijk kijken, wie dat zijn kan. Ze hoeven niet ver te zoeken, want tot hun grote blijdschap staan ze weldra tegenover hun vriend Rollo, de zigeunerjongen.

„Jou moeten we juist hebben", roept Dirk uit. „Rupert wil zo graag weten, wat er gebeurt met de rook, die opstijgt en waarom de lucht er niet zwart van wordt. We zagen je vuurtje in het bos branden en komen eens kijken, of jij onze vragen kan beantwoorden". Rollo kijkt hen verwonderd glimlachend aan: „Hola niet zo vlug", zegt hij. „Mijn vuurtje zei je? Je vergist je, beste vriend. We zijn hier pas aangekomen en hebben nog geen tijd gehad om voor een vuurtje te zorgen. Ik kan je echter wel vertellen, dat ik zelf ook voor een raadsel sta.

8. Ruperts gezicht is één groot vraagteken. „Maar er kwam rook van verschillende plekjes in het bos en van tussen de heuvels kwam er nog meer", legt hij uit. „Wel, Grootje en ik zijn hier de enige mensen en we hebben nog geen een vuurtje gestookt. We moesten eens gaan kijken, wat er aan de hand is", zegt de jongen vlug. Ze gaan met zijn drieën op onderzoek uit en al heel gauw komen ze bij een hoop stenen, waaruit dikke rookwolken opstijgen. „Maar het is geen vuurtje! gilt Rollo, die er het dichtst bij staat. De rook komt uit de grond. Zien jullie het ook? Hoe zou dat toch komen?"

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

De weg van de poort tot hier was niet groot.

Het zij, dat zijn lam been hem pijn deed; het zij,dat het stof van de landweg en het schimpen op de voerlui aan de poort zijn keel had doen uitdrogen, of wel, dat een heel groot nieuws hem op de lippen brandde: hier vond hij hulp tegen zijn kwalen, hoewel niet altijd gewillige toehoorders. Want Geertrui bleef na de zorg voor haar huishouden en voor de zieken uit de buurt en van veraf, die haar bijstand hadden ingeroepen, weinig tijd voor ijdel gepraat.

Kaspar schoof een houtblok bij en ging tegenover Geertrui zitten, die rustig doorspon.

„Steeds ijverig bezig, houtvesterin. Een zorgzame vrouw denkt bijtijds aan de winter", leidde de oude het gesprek in.

„Het ruwe jaargetijde zal er wel weer gauw zijn", zei Geertrui, zonder op te kijken. „Reeds maakt de zon een kleine boog over het dal".

„En de hazen koken van vroeg tot laat". Zo noemde Kaspar het opstijgen van de witte nevels uit wouden en vlakten. Denkt ge, dat ik de dampen niet in mijn knoken voel?"

„Maar wrijf je dan toch ook in met de zalf, die je van me gekregen hebt, Kaspar! Het is zuiver dassenvet met olie uit het St. Janskruid gemengd. De graaf zelf kan ik niets beter sturen, als hij last heeft van rheumatiek".

„Het is me bijna een troost, dat de graaf ondanks zijn mooi slot met al de tuinen en verdere heerlijkheid evengoed moet stilzitten als een van ons, wanneer het hem in zijn leden zit. En daarbij is hij een volle twintig jaar jonger als ik. Het is toch altijd een zwak plantje geweest, onze graaf Ulrich. Dan is zijn broer Sebastiaan een andere man. Zoals die gisterenavond weer door de Laischingerpoort in het stadje reed, als had hij over de halve wereld te bevelen en daarbij zo somber als een onweer! Weet gij, wat hem hier brengt?"

„Hoe zou ik dat weten? Toch is het niet moeielijk te raden. Laatst heeft me Hendrik gezegd, dat graaf Sebastiaan zich met een jonkvrouw von Hohen — Heuwen verloofd heeft; de dienstlui van de graaf hebben het elkaar verteld. Allicht nodigt nu Sebastiaan de hoogedele heer broeder en de genadige vrouwe schoonzuster ter bruiloft".

Kaspar vertrok zijn gerimpeld gezicht tot een honend gegrijns.

„Om tot de bruiloft uit te nodigen, zou hij gekomen zijn, denkt ge? Jawel — tot een mooie bruiloft! Ge weet toch, dat er vijf heksen in de toren zitten, omdat ze van de zomer dat kwade weer bij elkaar gebrouwd hebben: de oude Lies met de druipogen, die achter aan de stadsgracht haar huisje heeft en Sophie de wasvrouw, die bij elke wastobbe op de predikanten scheldt, en drie oude vrouwen uit de vlekken op de heuvels; de ene van Westerstetten, de twee anderen van Hohenstadt. Hoe het met de dove Trees, de zuster van de oude Pieter gegaan is, daarvan moet maar niemand praten."

„Men heeft van haar niets kunnen bewijzen, dan dat ze de rozenkrans bad, terwijl Ziegler preekte en dat was geen misdaad, daar ze door haar doofheid de predikant toch niet verstond". Zo denkt ge dat?" Maar Ziegler zegt, dat hem het woord Gods in de keel bleef steken door die paapse toverij. Iets uit haar krijgen kon men wel niet, daar ze onder de hand van den beul gestorven is, haast enkel uit verdorvenheid zoals velen zeggen.

„Door Gods genade", mompelde Geertrui.

„Dat is ook mijn mening, maar ik houd ze voor me. Tegenwoordig kan men niet voorzichtig genoeg zijn. Waarvan men de andere beklaagden beschuldigt is werkelijk om van te gruwen. Met de baarlijke duivel zouden ze omgaan met hem te zamen de hagelbui veroorzaakt hebben en verder nog vele gruwelen gepleegd aan mensen en vee. Daar zijn laatst bij de kasteelmolenaar twee koeien in de stal dood gegaan. Eerst had hij gedacht dat ze dempig waren geworden door de groene klaver: maar al heel gauw heeft iemand er op gewezen, dat ze behekst waren door de oude Lies die op diezelfde dag in de molen klaver heeft gehaald voor haar kippen. Ze heeft het bekend ook wel niet dadelijk de eerste keer maar pas, toen ze voor de tweede maal op de folterbank gelegd werd. Die Mr. Auweh die de graaf van buiten heeft weten te krijgen verstaat zijn vak. Hij brengt ze allemaal tot bekennen moet hij gezegd hebben en aan de vijfde heeft hij werkelijk niets gespaard met hennepkoorden heeft hij haar de huid van de armen geschaafd in de Spaanse laars heeft hij nog bijzondere martelhoutjes bijgevoegd zodat het scheenbeen van de oude Lies als dor hout kraakte en brak. Die van Westerstetten heeft hij zelfs twee uren aan de handen opgehangen en ze de voeten met gewichten van 100 Kilo bezwaard. Ze zijn dan ook de een na de andere murw geworden en hebben alle misdaden bekend, die men haar voorzei. En nu hebben de heren het klaar en duidelijk op papier wat die vreselijke vrouwen voor wandaden begaan hebben en dat ze de brandstapel verdienen.

Toch wil graaf Ulrich het vonnis niet ondertekenen, zegt men in de stad, omdat de bewijzen niet voldoende zijn. Daarom is nu graaf Sebastiaan van Blaubeuren overgekomen en heeft zich door Kunz Epplein een heel uur lang laten voorlezen, wat over de heksen op het papier staat en heeft daaruit gezien, dat haar verbond met de duivel en alle gruweldaden overtuigend zijn bewezen en dat ze de vuurdood verdienen en wel dadelijk. Boven bij de galg wordt nu de brandstapel opgericht.

Geertrui verbleekte: een huivering doorliep haar lichaam en haar handen beefden. Was het afgrijzen over het lot dier ongelukkigen, die onschuldig in de handen van de beul gevallen waren — was het een voorgevoel van naderend onheil, dat haar tot in het hart deed sidderen? Zij voelde de blik van de oude op zich rusten en vermande zich, maar toonloos klonk haar stem toen ze zei „Lies een heks, ik kan het niet geloven — ook Sophie, ze is wel wat los in de mond — doch ze is verder een onbesproken vrouw. Hoe zouden ze tot zulke gruweldaden komen, tot de grootste misdaad die er is, de Goede God afvallen en zich met vrije wil aan de macht van de boze overgeven tot eeuwige schade aan haar arme ziel?"

„Maar als ze bekend hebben"

„Onder de marteling bekènt iemand alles, wat men van hem wil".

„Houtvesterin houtvesterin, ik meen het goed met u, laat u waarschuwen!" - Voorzichtig dempte Kaspar zijn stem. Op dit ogenblik kwamen de bruine haarvlechten van Marianne in de vensteropening te voorschijn. De poortwachter staarde haar verschrikt aan.

„Bij alle Heiligen! Is dat met Philip Ambergs dochter, die daar bij Henk staat?"

„Ja, het is Marianne. Ze is bij ons geen vreemde gast. Haar moeder zaliger was mijn speelkameraad en de peet mijner kinderen.

Ge spreekt van de oude tijd, eer Amberg de Ulmerin in ons stadje bracht. Wel is ze eergisteren, trots als een pauw met haar gemaal de poort uitgereden, maar ze zal terugkomen en horen, dat Marianne in het houtvestershuis geweest is en dan zal daar een kwaad uur uit volgend voor het meisje en voor u, houtvesterin!"

„Ik vrees vrouw Amberg niet. Zijn we haar met haar rijksstads-ideeën ook te min, zo is dat toch geen reden tot vijandschap."

Hoe is die ?

SLECHTE TIJDEN.

„Zeg Max wat doe jij tegenwoordig?"

„Ik? Ik verkoop meubels".

„Zo? En welke meubels?"

„Die van mijn eigen".

GROOT AMERIKA.

Joe: „Zeg, vriend ,ik ben je naaste buur al woon ik hier twintig kilometer vandaan. En ik moet je namens mijn vrouw laten, weten dat je 's nachts je baby wat stiller moet houden. We kunnen niet slapen van het geschreeuw."

EEN ONGELUK KOMT ZELDEN ALLEEN.

Een auto, die door een dorp vliegt, rijdt een man omver. Onmiddellijk zijn er enige dorpelingen op de plaats van het ongeluk. De chauffeur remt, springt verschrikt uit zijn wagen en vraagt:

„Is er een dokter in dit dorp?"

„Ja", zeggen de omstanders.

„Waar woont hij dan!"

„Daar ginds. In dat grijze huis".

„Gaat hem dan roepen. En vlug a.u.b."

„Hij is niet thuis',.

„Waar is hij dan?"

„Hij ligt onder uw wagen".

HOE IS DIE? MEISJESNAAM.

Onderwijzer: „Jan, ken je Algebra?"

Jan : „Neen, meneer, ik ben pas één dag hier, ik ken nog niemand hier op school".

DUBBELGANGER.

Kleine zus, die met haar moeder op wandel is, komt een heel dikke meneer tegen en vraagt:

„Mama, hoe dikwijls krijgt die meneer middageten?"

Wist je dat ?

Een dubbelganger, wat is *dat?* Loopt een dubbelganger dubbel? Natuurlijk niet, hij loopt gewoon rechtop, net als andere mensen. Maar waarom noemt men hem dan zo?

Alle mensen zijn natuurlijk verschillend, maar er zijn toch ook mensen die veel op elkander lijken, zo veel dat wanneer je hem op straat tegenkomt, je ze met elkaar verwisselt en de een met de ander verwart.

Dit is natuurlijk heel lastig, maar soms kan het toch ook wel eens makkelijk zijn.

De President van een land b.v. heeft erg veel te doen. Hij moet het hele land regeren en hij moet ook bij een heleboel feesten tegenwoordig zijn. Hij moet standbeelden onthullen nieuwe wegen openen, schepen te water laten enz. Soms moet hij ook naar plaatsen, waar het gevaarlijk voor hem is. Er kunnen moordenaars op de weg zijn, die hem willen doodschieten, als ze de kans krijgen.

Omdat een mens, en dus ook een president, nu eenmaal niet alles tegelijk kan doen en niet overal tegelijk kan wezen, huurt hij wel eens een man die, zoals ze dat noemen, als twee druppels water op hem lijkt. Die gaat dan naar het feest en de eigenlijke president blijft thuis, om het land te regeren.

Ook filmspelers huren wel eens een dubelganger. Ze moeten zoveel spelen, en zolang oefenen voor elke film, dat ze er moe van worden en het allemaal niet meer alleen afkennen. Daarom huren ze iemand, die precies op hen lijkt en die doet voor hem dienst zo lang er maar geoefend wordt.

Zo iemand, die precies op een ander lijkt, noemt men zijn „dubbelganger", omdat die persoon, als hij voorbij gaat, dubbel geworden is.

China onder Mao Tse Toeng.

Stoicijns, zwijgend en onberekenbaar.

M. Sivaram, tot voor kort staf-correspondent van de „Press Trust of India" te Peking, heeft een overzicht geschreven van het leven in het communistische China. Het volgende is eraan ontleend:

„China, onder het nieuwe communistische bewind, is een land van verbijsterde tegenstelling. Het is thans in wezen een totalitaire staat, georganiseerd naar Russisch model. De communistische partij is oppermachtig. Zelfs de nieuwe gezaghebbers ontkennen niet, dat China een politie-staat is geworden.

Er heerst overal vrees voor het gezag. Alom wordt de Chinezen de noodzakelijkheid van discipline bijgebracht. Geheimzinnigheid omhult de daden der bestuurders.

Er is geen enkele staat ter wereld, die door zoveel ministers wordt geregeerd. Doch het lot van het land wordt door één man bepaald: Mao Tse Toeng. Er zijn in de regering een aantal niet-communisten opgenomen, doch hun gehele politieke lot is afhankelijk van de mate, waarin zij „de gedachte van Mao Tse Toeng" onderschrijven. Onder dit stelsel van „democratie" is het huidige China stoïcijns zwijgend onberekenbaar.

Zwakke plekken

„Het schijnt", vervolgt Sivaram, „dat het communistische bewind zich in Noord- en Noordwest-China tamelijk stevig heeft gevestigd. Doch ten Zuiden van de Yangtse in Oost- en Zuid-China, heeft Peking nog steeds met moeilijkheden te kampen. Er komen uit deze streken herhaaldelijk berichten over anti-communistische opstanden en bedrijvigheid. Het is echter niet mogelijk onaanvechtbare gegevens te verkrijgen over de omvang van dergelijke tegen de communistische regering gerichte bewegingen.

De meeste Chinezen, die geen leden zijn van de communistische partij, beschouwen het nieuwe bewind met gemengde gevoelens. Zij zijn geneigd tot het opmaken van de volgende balans:

Balans

Credit van de communistische regering: De klaarblijkelijke doelbewustheid der nieuwe leiders, die tot op het fanatieke af is, het strikt doen handhaven van rust en orde, het vrijwel uitschakelen van omkoperij onder de ambtenaren, het verlagen der prijzen van de voornaamste verbruiksartikelen, de landhervorming en de kort geleden ingevoerde belastingverlaging, welke ten voordeel strekt van de boeren.

Op het debet van Peking plaatsen zij: Het veranderen van China in een politie staat, de drastische ontwrichting van het Chinese gezinsleven en der maatschappelijke structuur, het „dom houden" van het Chinese volk, het verstikken van het particuliere initiatief en het wegnemen van de vrijheid van meningsuiting. Dit laatste geschiedt, naar de meeste Chinezen zeggen, om „de geest van de jeugd te vergiftigen", aldus de Indiase journalist Sivaram, die zijn overzicht beëindigt met het volgende:

Critiek op buitenlandse politiek.

„Doch bijna elke niet-communistische Chinees, waaronder vele bewonderaars van het nieuwe bewind, schijnen sceptisch te staan tegenover de buitenlandse politiek der communistische regering en de „alle perken te buiten gaande" vriendschap met de Sovjet-Unie. Zij zijn er niet zeker van, dat hun land zich vrij zal kunnen maken van de banden, die de nieuwe leiders met het Kremlin aangaan. De Sovjet-Unie maakt stelselmatig van het Chinees-Russische bondgenootschap gebruik om om haar diplomatische en politieke macht in de worsteling, welke thans in de gehele wereld tussen Oost en West gevoerd wordt te versterken. Men treft deze houding ook aan bij de oprechte Chinese vaderlanders, die de Kwomintang hebben gehaat en die sympathiseren met de nieuwe leiders; doch zij durven slechts fluisterend aan hun mening uiting te geven.

Er is niemand, die over de toekomst durft te spreken, want zelfs leden der regering schijnen onthutst te zijn over de jongste avonturen van Peking op buitenlands politiek gebied. Het ingrijpen der Chinese communisten in Korea, de inval in Tibet, het „evangelie van de haat", dat thans in China tegen de „imperialistische mogendheden" wordt gepredikt en de koortsachtige oorlogsvoorbereidingen stellen de grote massa der Chinezen voor een voor hen onoplosbaar raadsel".

OUDERWETSE LOCOMOTIEF PUFT DOOR „HET IJZEREN GORDIJN" — Tussen de Sovjet-Russische zonegrens in Berlijn en een klein goederenstation in Spandau rijdt een ouderwetse locomotief met enige goederenwagens op een 8 Km lang traject. Met regelmatige tussenpozen tuft dit treintje langs de Britse sector om voedsel en brandstof naar Spandau te vervoeren. Deze spoorlijn is de enige, nog in particulier bezit zijnde in Berlijn. Eén van de drie locomotiefjes, die de Maatschappij bezit op haar tocht naar Spandau.

Het boek in de Samenleving

VAN YALTA TOT KOREA

Vijf jaren vrede en koude oorlog

door

H. Ch. G. J. van der Mandere.

Vijf jaren zijn voorbij sedert de gezamenlijke Duitse Legers te Reims en Charlottenburg onvoorwaardelijk de wapens sterkten. Vijf jaren ook sedert de Japanners in de baai van Yokohama even onvoorwaardelijk capituleerden. En welke jaren!

Wij, die hadden gehoopt op vrede en op veiligheid, gewaarborgd door de Verenigde Naties, bemerkten spoedig, dat wèl veranderingen, maar géén verbeteringen uit Wereldoorlog II waren voortgekomen. Inplaats van zes of meer grote mogendheden zoals in 1939, stonden er nu twee of drie tegenover elkaar.

Amerika en Rusland waren door de oorlog geworden tot kolossen tegenover welker macht zelfs het uitgebreide gebied van Engeland en de Commonwealth een bescheiden kracht vertegenwoordigt. Tussen Amerika en Rusland ontstond al spoedig de verwijdering, sedert 1947 tot koude oorlog geworden, welke zelfs de schijn van samenwerking heeft vernietigd. Koude oorlog, te bedenkelijker, omdat bijkans overal, uitgezonderd in het welvarende Amerika, economische moeilijkheden aan de orde van de dag waren en zijn.

Welk een aantal beelden roepen deze jaren niet voor de geest! Na de samenkomst der Grote Drie te Potsdam en de daarop volgende eerste Minister-conferentie te Londen, het geschil met Rusland en Perzië, dat eigenlijk nooit ten einde is gebracht! Na de Ministerconferenties te Parijs en de daarop volgende Vredesconferentie in de Franse hoofdstad, die slechts vrede bracht met de Duitse satellietstaten en niet met Duitsland zelf.

De noodzakelijkheid van de Trumanleer om Griekenland en Turkijë voor overweldiging te beschermen. Als gevolg en uitbreiding daarvan weer de Marshall-hulp, die de heroprichting der Kominform teweegbracht en de dwang bekrachtigde, waaronder Rusland de Staten van Oost-Europa plaatste.

Na de mislukking van de laatste Ministerconferentie te Londen (1947), de besluiten der geallieerden om de Westelijke zônes te maken tot de Staat West Duitsland. Als gevolg daarvan de blokkade van Berlijn, reeds voorafgegaan door de overweldiging van Tsjecho-slowakije, het laatste democratisch bolwerk in Oost-Europa. De aaneensluiting der West-Europese landen, de wapensteun van Amerika, die tot het Atlantisch Pact uitgroeide, zijn als de reactie op de gebeurtenissen in Tsjechoslowakije aan te merken.

Daartegenover staan tegelijk weer de vernietiging van Tsjiang Kai Tsjek en zijn Kwomingtan in China en het oprukken der communisten, die thans geheel het vaste land van China beheersen.

Korea, d.w.z. de agressie tegen het Zuiden, de afweer er van door een Verenigde Natiesstrijdmacht onder V.N.-vlag, lijkt een ommekeer te hebben gebracht. Een keerpunt, waardoor meer dan tevoren nog de nadruk valt op Oost-Azië, met de vraagstukken die daar zijn rondom China zelf,o Formosa, Indo-China en niet in het minst Japan.

Uit de onmacht van de Veiligheidsraad spruiten nieuwe bevoegdheden van de Assembly der Verenigde Naties rechtstreeks voort, die de oprichting van een permanent leger mogelijk maken, nauwlettend toezicht bedoelen op de veiligheid overal in de wereld en de mogelijkheid scheppen de Assembly binnen zo korte tijd bijeen te roepen, dat deze de taak van de Veiligheidsraad kan overnemen.

Voor een periode van slechts 5 jaren is dit een bijna verbijsterend panorama van spanningen en gebeurtenissen, dat zich aan ons oog ontrolt.

Een te veelzijdig panorama, dat is als een film, waarin de onderdelen slechts opflitsen voor een enkel ogenblik en tegelijk weer verloren gaan. Wil men in deze wirwar van feiten, cijfers en personen de weg vinden, dan heeft men wel een gids nodig.

Deze gids is nu verschenen. Wij doelen hier op het boekwerk „VAN YALTA TOT KOREA" en in de schrijver van dit boek H. Ch. G. J. van der Manderė die zich als radiocommentator veel bekendheid heeft verworven en die het oor heeft van zeer velen. Hij is bekend om de overzichtelijkheid van zijn uiteenzettingen. Wie deze tijd wil begrijpen moet al dit politiek gebeuren, hoe weinig aantrekkelijk het soms ook mag zijn, medeleven. Want de band, die het heden aan de toekomst van morgen en overmorgen bindt is en blijft onverbrekelijk.

Het boek zelf is aantrekkelijk uitgevoerd, is met zeer veel goede foto's verlucht en geeft achterin een chronologisch overzicht van de voornaamste gebeurtenissen heel eenvoudig en handig. Als zodanig is dit een handboek voor de krantenlezer en een ieder die zich een indruk wil vormen van de politieke gebeurtenissen en hun samenhang. Het boek is in linnen gebonden en thans op Curaçao verkrijgbaar en een voortreffelijke uitgave van de Uitgeversmij **Albani** te 's Gravenhage.

ONDERDRUKKING EN VERZET

Verschenen is aflevering nr. 25 van het standaardwerk „Onderdrukking en Verzet" — uitgave *J. M. Meulenhoff te Amsterdam.* Deze aflevering is het vervolg op aflevering 24, dat handelde over de Kroniek der Jodenvervolging, de tragiek van een ras, dat in Nederland, zowel als in andere landen, wel het meest te verduren hebben gehad van de Duitse bezetting.

In deze aflevering wordt met vaardige hand en met kennis van zaken verhaald over de rol, die de Joodsche Raad in die dagen noodgedwongen moest spelen.

Kenmerkend voor de instelling van de Joodse Raad is wel de volgende zinswende, die wij uit dit **werk (pag. 157) citeren:**

„De Joodse Raad was niet opgericht om mensen te redden, want toen hij opgericht werd, was er van deportatie nog geen sprake. Maar toen de deportaties begonnen, begon hij een reddingsboot te worden. Deze boot was lek. Pompen derhalve, en gaten dichten! Waarmede? Er was geen pulp en geen pek, dan maar met illusies. Met „stempels".

Dat was de tragiek, men vergat dat de stempels geen waarde vertegenwoordigden, papieren verklaringen waren in Nazi breinen evenveel waard als niets. En de slachtoffers gingen. Rucksichtslos!

PARADE VOOR VIOLA.

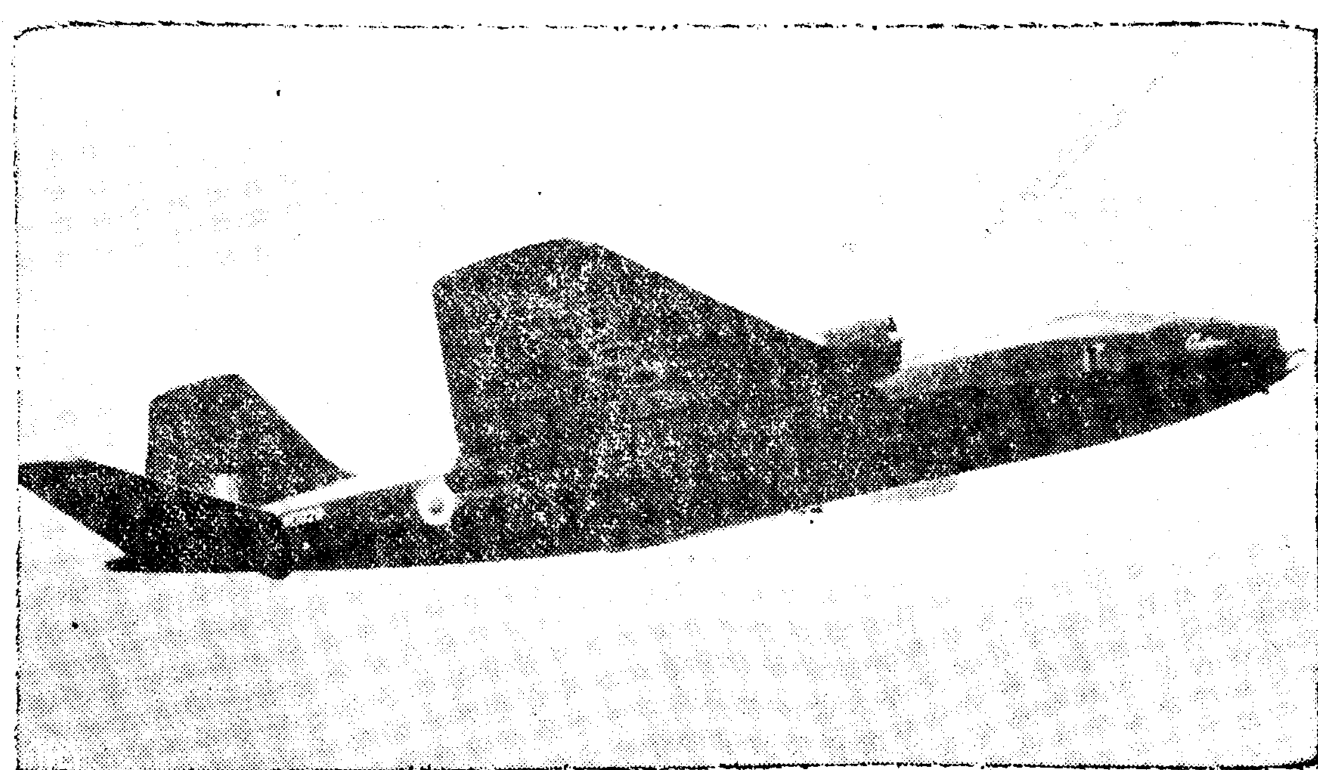
Bij de uitgeversmaatschappij *C. A. J. van Dishoeck* (Bussum) verscheen van de hand van Rona Lentinck een humorvolle geschiedenis, „Parade voor Viola" geheten.

Het is een luchtig niemandalletje, dat echter zo vlot geschreven is en zo geestig is om zijn aardigheden, dat — hoewel hier en daar het boek vervaarlijk helt naar flauwe banaliteiten — de lezer zeker enkele kostelijke uren kan doorbrengen bij het lezen van deze dwaze geschiedenis. De moeilijkheden beginnen in een plantersplaatsje ergens in Indië, waar enkele jonge mannen, maar ook wat meer op leeftijd gevorderde schepsels van het sterke geslacht hun capaciteiten scherpen om die Amelie V. Bronkhuizen te kunnen behagen. Maar wanneer die Amelie een niet aantrekkelijke juffrouw is, bekoelt het enthousiasme voor nadere kennismaking alras.

En het verhaal zou als een nachtkaars zijn uitgegaan, indien er niet een sluwe Javaanse bediende. Minah, was, die Amelie weet aan te pakken en haar in een zwarte nachtjapon weet te wikkelen, waardoor de zaken geheel anders staan.

De administrateur van Winschoten, de schuchtere Johannes Jansen, Linkhorst en Ten Hove met zijn „deftige" uitspraak en anderen zijn de onafscheidelijke vliegen vangende vrienden rondom Amy, alleen Evert van Meerdonck sputtert. En hoe .... Zijn tirades zijn een aaneenschakeling van cynisch humor, bijtend en striemend. Is hij niet de evenwicht in persoon zelve, die Amy durfde aan te klagen van doortrapt spel en gevaarlijke flirtation?

Maar wanneer Amy nu eens niet een intriagante is, maar werkelijk de schuchtere bedeesde kinderjuffrouw? De Parade voor Viola loopt langs steile paden, hoe het afloopt, verklappen wij U niet, dit moet U zelf ervaren wanneer U zich tot lezen zet in dat dwaze leven van veel mannen om één vrouw.

BRITTANIA RULES THE SKIES — Deze twee-motorige Britse Canberra straalbommenwerper, die door R. G. Menzies, de Eerste Minister van Australië werd „gedoopt", davert op zijn proefvlucht door het Engelse luchtruim. Het vliegtuig, waarvan de R.A.F. een groot aantal besteld heeft, wordt voornamelijk in Australië gebouwd. Het prestatievermogen van het toestel is nog geheim.

Rotterdamse politie geeft strafklas aan delinquente jeugd

Rotterdam — Twee en twintig jeugdige zondaars en zondaressen waren Zaterdag verzameld in de school aan de Van der Honnaardstraat, om een opvoedende les in ontvangst te nemen over de baldadigheden, die zij de afgelopen week bedreven hadden.

Over deze ene regel, die wij aantroffen in een Rotterdams politierapport, zijn we ons licht eens gaan opsteken bij de kinderpolitie en deze kon ons daarover het volgende meedelen.

Gedurende de oorlog en ook vlak daarna nam de baldadigheid van de jeugd hand over hand toe. Stookte een jeugdig burger van onze stad op straat een brandje en werd hij door een „smeris" in de kraag gegrepen, dan volgde een standje op het bureau. Deze maatregel werd door de kinderpolitie niet afdoende gevonden en in de oorlog is toen de bestrijding van deze baldadige jongens en meisjes overgelaten aan iedere afzonderlijke afdeling van de politie, doch ook dit bleek geen oplossing te zijn. Het ene bureau verzamelde de „misdadigers" op Zaterdagmiddag en gaf hun gymnastiekles, wat tot gevolg had, dat de overtreders met vele vriendjes en vriendinnetjes in de rij stonden voor de politiepost, omdat „het zo gezellig was". Weer een ander bureau liet ze de hele middag stil op hun plaats staan.

Na de oorlog is men met deze methode dan ook radicaal gestopt en de kinderpolitie werd als overkoppelend orgaan ingeschakkeld, dat ovreging tot het instellen van dat overging tot het instellen van iedere afdeling en bovendien bij de kinderpolitie bestaat.

Hebben de kinderen nu iets op hun geweten, b.v. een ruit ingegooid of een klein diefstalletje gepleegd, dan worden ze op Woensdag- of Zaterdagmiddag klassikaal bijeengeroepen en krijgen ze een opvoedkundige les.

Bij het binnenkomen in de klasse worden hun namen opgeschreven, ze nemen plaats en dan worden ze toegesproken.

In deze paedagogische les worden de verschillende baldadigheden op verantwoorde wijze met de jongens en meisjes van 8 — 16 jaar besproken. Over het behandelde moeten zij daarna een opstel maken en is dat gebeurd, dan wordt verkeersles gegeven.

Komen ze vaker dan tweemaal met de strafklasse in aanraking, dan volgen er andere maatregelen, doch de practijk heeft uitgewezen, aldus de kinderpolitie,, dat ze over het algemeen geen tweede keer behoeven te komen.

Ook van de zijde der ouders zijn er tegen deze wijze van bestrijding van de baldadigheid geen bezwaren en de reacties bij de ouders zijn dan ook goed te noemen. Dit systeem werkt reeds enige jaren te Rotterdam, evenals o.a. in Amsterdam en Den Haag.

SPORT

HET NEDERLANDS ELFTAL

's-Gravenhage. — Na een centrale training van de Nederlandse elftalclub zijn zeventien spelers uitgenodigd door de keuzecommissie voor een gezamenlijke training. Hoewel de centrale training in het bijzonder gericht is op de interland-wedstrijd op 15 April te Amsterdam tussen Nederland en België, zullen de gezamenlijke oefeningen ook gedurende het verdere seizoen worden gehouden.

Voor de vergroting van het contact van de spelers onderling zal de coach, Jaap van der Lek, eenmaal per week een bulletin uitgeven, waarin wetenswaardigheden omtrent de afgelopen trainingsavond staan en andere mededelingen. Grote waarde wordt gehecht aan de lichamelijke conditie; daarom gaat men nauwkeurig het lichaamsgewicht na tijdens de trainingsperiode, de bloeddruk en de polsslag. Op genoemde avonden gebruikt men ook een verstelbaar magnetisch demonstratiebord voor vergroting van het taktisch inzicht door het behandelen van sportmomenten. De coach heeft besprekingen gevoerd met de clubtrainers van de spelers, opgenomen in de Nederlandse elftalclub. Gestreefd wordt naar een hecht onderling contact tussen de clubtrainer en de Bondscoach. Indien mogelijk, wordt de speler ook individueel geoefend op baltechniek door de clubtrainer. Behalve de oefenwedstrijd van het voorlopig Nederlandse elftal tegen Middlesbrough wordt vóór de ontmoeting tegen België nog een tweede wedstrijd gespeeld op 4 April te Rotterdam tegen een nog nader aan te wijzen tegenstander.

ZOLANG WE MOED HEBBEN, HEBBEN WIJ EEN TOEKOMST.

Bond Zonder Naam.

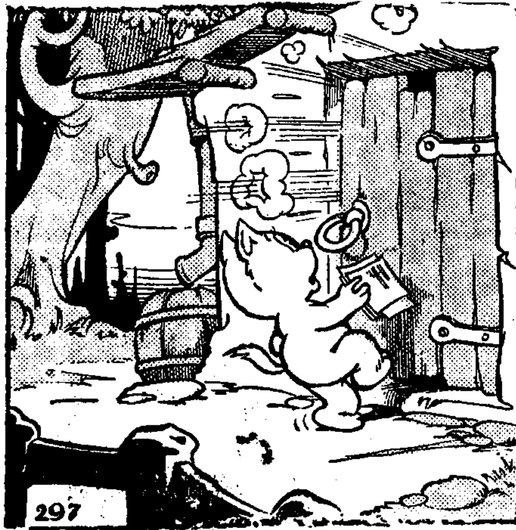
BLINDE KUNSTENARES. — De blinde beeldhouwster, Mevr. Wanda Anderson laat zien hoe ze zich zelf gebruikte als model voor haar borstbeeld, dat ze „Gebed voor begrijpen" noemde. Mevr. Anderson, die reeds vijf jaar blind is, had zes maanden nodig om dit werk, dat haar derde poging is, te voltooien. Met de hand meet zij zichzelf, en brengt, wat zij voelt, over in de klei. Zij is een van verschillende blinden, die in het Blinden Centrum van San Francisco beeldhouwwerk maken.

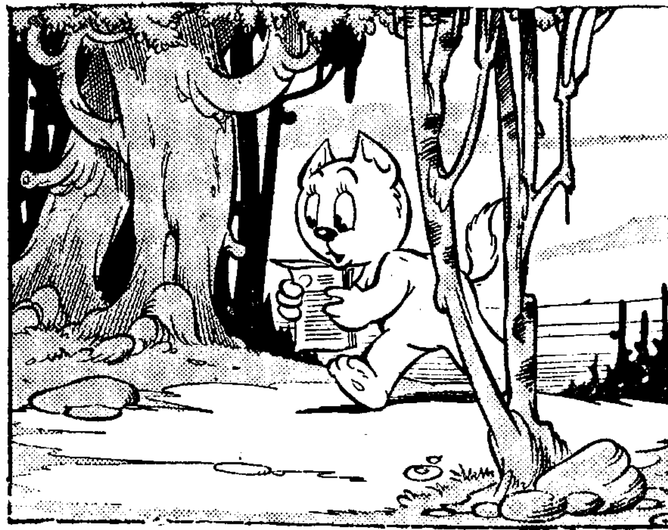

ZIJ HEEFT WAT AAN HAAR HOOFD — met die mode. Het is een strik van gepliseerde witte tule, die voor een lente hoedje van dit jaar ontworpen is, en met een roze fluwelen band is samen gebonden.

1820

Tom Poes en de geheimzinnige sleutel

Tom Poes had intussen steeds met de aandelen in zijn hand, achter heer Bommel aangehold. Maar heer Ollie was erg uit zijn humeur na alles wat hij in de afgelopen dagen had doorgemaakt en hij wilde niets meer over aandelen horen. Zonder om te kijken of te antwoorden stapte hij de bouwvallige hut binnen en smeet de deur achter zich dicht, precies voor de neus van Tom Poes.

„Zo!" zei Tom Poes, een beetje sip. „Aardig is dat! Daar sta ik nu — en het zijn niet eens mijn eigen aandelen! Maar toch laat ik het er niet bij zitten. Ik wil weten, hoe die geschiedenis met die niet-bestaande goudmijn is afgelopen! Zoiets mag toch niet zo maar? Daar kan de politie toch iets aan doen? De man die die goudmijn verkocht heeft is toch strafbaar?"

Hij keerde zich dus om en sloeg de richting in naar de stad Rommeldam.

De aandelen klemde hij in zijn hand, want hij had zo het idee, dat die hem nog te pas zouden komen. Tom Poes nam de kortste weg, dat is die weg die niet langs Bommelstein leidde. Zo kwam het, dat hij Bul Super misliep.

En dat was maar gelukkig, want Bul Super was op weg naar de hut om zich van de aandelen meester te maken.

(Vreemd! Wat wil deze schurk toch met die dingen doen? Wat ziet hij toch in die niet bestaande goudmijn? En wat heeft de geheimzinnige sleutel er mede te maken? Een verwarde boel, een vreemde geschiedenis, als je het mij vraagt,. Maar we zullen zien).

De weg die afgelegd moet worden heeft vele moeilijkheden

Gouverneur installeert Commissie van Advies

Hedenmorgen werd in het Cultuurcentrum de Commissie van Advies, die de noodzakelijke hervormingen die moeten plaats vinden wanneer de Eilandenregeling in werking zal treden, ter hand zal nemen, door de Gouverneur der Ned. Antillen officieel geïnstalleerd.

Het was een sobere plechtigheid, Henk Weener was aanwezig om een en ander voor het nageslacht te conserveren. De leden van bedoelde commissie zaten aan de tafels aandachtig te luisteren naar de gouverneur, die bij deze gelegenheid een rede uitsprak, welke wij hier onverkort laten volgen.

Rede Gouverneur

Zo niet onvoorziene omstandigheden in de weg treden, zal de Eilanden-regelng eerlang — ik heb goede reden om aan te nemen omstreeks 1 Maart a.s. — het publicatieblad hebben bereikt. Een belangrijke fase in de ontwikkeling naar de zelfstandigheid der eilandgebieden wordt daarmede dan afgesloten. Aandacht vraagt thans de uitvoering der Eilandenregeling. Van de wijze van uitvoering zal het afhangen, of het doel, door de Eilandenregeling beoogd, al dan niet wordt bereikt en of zij strekken zal tot heil van de Nederlandse Antillen en de eilandgebieden, dan wel ten detrimente.

De wordingsgeschiedenis der Eilandenregeling en de oorzaken, die daaraan ten grondslag liggen, zijn U bekend. Ik geloof daarom, dat ik daarop te dezer plaatse niet nader behoef in te gaan. Gij allen hebt deelgenomen aan het overleg, dat terzake de uiteindelijke tekst der regeling kortgeleden hier te lande werd gepleegd, en aan de daaraan voorgaande behandeling van het ontwerp in de colleges, waarvan Gij het lidmaatschap bekleedt. Derhalve zijn ook doel en inhoud der Eilandenregeling U bekend.

Het doel ligt verankerd in de Landsregeling, waar deze bepaalt, dat bij de Eilandenregeling aan de eilandgebieden zelfstandigheid wordt verleend ten aanzien van de verzorging van eigen aangelegenheden. Hier wordt in weinige woorden een beginsel geformuleerd van verstrekkende gevolgen. Immers, het tegenwoordige stelsel van centrale bestuursvoering, waarbij de regeling van en de beslissing in de zaken van alle eilanden, de regeling en het bestuur, dus van de ganse overheidshuishouding, geschiedt door centrale organen — sedert 7 Februari j.l. onder algehele verantwoordelijkheid van Antilliaanse, doch niettemin centrale organen — dit stelsel zal plaats maken voor een systeem van bestuursvoering, waarbij door organen van de eilandgebieden zèlf de eigen zaken des eilands zullen worden geregeld en bestuurd. Het zwaartepunt van de bestuursvoering in de Nederlandse Antillen wordt mitsdien verlegd naar de eilandgebieden. Alleen daar waar de wet, met name de Eilandenregeling, gemeenschappelijke behartiging voorschrijft van gezamenlijke belangen, zal voor de bestuurs- en wetgevende organen van het land nog een taak zijn weggelegd.

Een zware taak

Tussen de formulering van een beginsel als uiteengezet en de practische verwezenlijking daarvan ligt evenwel een lange, moeilijke weg. Wij zullen goed doen ons dit wel te realiseren. Geenszins behoeven wij ons daarbij te scharen aan de zijde van de zwartgallige pessimisten, die overal en steeds moeilijkheden en mislukking zien, evenmin echter past overmatig optimisme. De taak, die voor ons ligt, is ongetwijfeld zwaar en bergt vele moeilijkheden in zich.

Reorganisatie

Mèt de verlegging van het zwaartepunt der bestuursvoering als zo juist aangeduid, zal gepaard moeten gaan een reorganisatie van nagenoeg het gehele overheidsapparaat. Dit apparaat toch is thans vrijwel geheel ingesteld op een gecentraliseerde bestuursvoering. Ingevolge de overgangsbepalingen der Eilandenregeling zullen bij of krachtens landsverordening de aangelegenheden, die tot de zorg van de eilandgebieden behoren, aan deze moeten worden overgedragen. Dit sluit in overdracht aan de eilandgebieden van de administratieve en technische diensten, die thans in centraal verband met de verzorging en behartiging dier aangelegenheden zijn belast. Waardevolle gegevens en richtlijnen terzake verschaften o.m. reeds 't rapport van de naar haar voorzitter wel genoemde Commissie-Plantz, dat zich voornamelijk op financieel gebied beweegt, en het rapport van het z.g. Werkbureau, dat tracht — op basis van de toentertijd bekende gegevens — inzicht te geven in de mogelijkheid van overdracht van de zorg voor de onderscheidene overheidsbemoeiïngen aan de eilandgebieden.

Rechtspositie

Het personeel der bovenbedoelde diensten is in dienst van de Nederlandse Antillen. Met handhaving van verkregen rechten van dit personeel en waarborging ener behoorlijke rechtspositie zal moeten worden voorzien in de personeelsbehoeften der eilandgebieden. zowel voor zover deze voortspruiten uit de overdracht, van taken en diensten als zo juist bedoeld, als uit de verlening van zelfstandigheid in de behartiging van eigen belangen aan de eilandgebieden zelve, ten behoeve dus van o.a. de ,centrale' eilandsadministratie. Het personeelsprobleem brengt daarom zijn eigen moeilijkheden mede, die zodanig zullen moeten worden opgelost, dat enerzijds nòch de administratie en de taak van het land daaronder lijden, nòch die van de eilandgebieden, anderzijds met de gerechtvaardigde verlangens en verwachtingen van het personeel wordt rekening gehouden.

Uitwerking van de bij de Eilandenregeling aan de eilandgebieden verleende zelfstandigheid tot een werkelijkheid eist voorts toepassing van de wetgeving voor zover zulks mogelijk is, opdat de besturen der eilandgebieden reeds onmiddellijk bij hun optreden en tegelijk met de overdracht van bevoegdheden en diensten de wettelijke basis gereed vinden, waarop zij hun taak zullen kunnen uitoefenen. Deze wetgevende arbeid is zeer belangrijk. De afbakening van de belastinggebieden van land en eiland vormt daarbij een taak op zich zelf.

Het werkbureau

Ter illustratie van de arbeid, die ter uitvoering van de Eilandenregeling verricht moeten worden, moge met deze enkele aspecten worden volstaan.

Bij Gouvernementsbeschikking van 31 Januari j.l. is met de voorbereiding dezer uitvoering belast het zg. Werkbureau, op het rapport van welk bureau ik reeds de aandacht vestigde, uitgebreid met plaatselijk aanwezige deskundigen. Het volgt daarbij uiteraard de richtlijnen en instructies van de Regeringsraad. De instelling daarnaast van Uwe Commissie berust op de overweging, gelijk ook de bij landsbesluit No. 1 van 9 Februari j.l. gewijzigde considerans der instellings beschikking doet uitkomen, dat het nodig is bij de voorbereiding der staats- en administratiefrechtelijke en technische hervormingen, die de invoering der Eilandenregeling medebrengt, regelmatig contact te onderhouden met de openbare colleges en de politieke stromingen hier te lande. De wenselijkheid daarvan is evident. Bij de voorbereidende werkzaamheden toch, die met betrekking tot de invoering der Eilandenregeling reeds werden verricht, bleek hoe op tal van punten en met betrekking tot verschillende onderwerpen, ook binnen het kader van de Eilandenregeling, om redenen van practische aard, van efficiency, politiek of zelfs sentiment, verschil van inzicht omtrent de wijze van uitwerking mogelijk is. Hier bestaat voor de landsregering behoefte tot overleg met deskundigen uit de openbare lichamen, aan welke de uitwerking t.z.t. om advies of beslissing zal worden voorgelegd, en met vertegenwoordigers uit onderscheiden politieke partijen.

De landsregering prijst zich gelukkig bij de uitwerking ener materie van zo ingrijpende en ingewikkelde aard als de invoering der Eilandenregeling op de voorlichting en het advies te mogen steunen van een veelzijdig deskundig samengestelde commissie als de Uwe. In de aanwezigheid daarin van leden van de Raad van Advies en van de Staten hoopt zij voorts de mogelijkheid te hebben geopend tot versnelling van de behandeling der stukken, die t.z.t. in het kader van de onderwerpelijke arbeid aan eerstgenoemd college om advies en aan de Staten ter goedkeuring zullen moeten worden voorgelegd.

Wil n.l. het doel, dat de landsregering zich heeft gesteld, t.w. instelling van de Eilandsraden en overdracht van de taak van het departement van openbare werken aan de eilandgebieden per 1 Juli a.s. en vervolgens overdracht van taken en diensten in zodanig tempo, dat de zelfstandigmaking der eilandgebieden zich per 1 Januari 1953 geheel heeft voltrokken, bereikt kunnen worden, dan zal snel en voortvarend moeten worden gewerkt. Tot medewerking daartoe voor zover binnen het vermogen ligt, doe ik op Uwe Commissie en op haar individuele leden bij deze gaarne en met vertrouwen een beroep.

Hierna verklaarde de Gouverneur de Commissie geïnstalleerd.

Mr N. Debrot, voorzitter van de R.R. dankte de Gouverneur voor zijn gesproken woorden en sprak de hoop uit, dat de werkzaamheden van de commissie tot vruchtbare resultaten zou mogen leiden.

ARUBA

DE DEMOBILISATIE

De demobilisatie van de leden van de Kon. Landmacht verloopt vlot. Zeventig personen hebben hier kunnen demobiliseren en hebben een werkkring kunnen vinden bij de Lago politie bewaking, terwijl ook gegadigden voor de locale politie zijn aangenomen.

SCHAAKNIEUWS.

Op Vrijdag 16 Februari 1951 werd geschaakt voor de clubcompetitie in het gebouw „Scala" te Oranjestad. De uitslagen waals volgt:

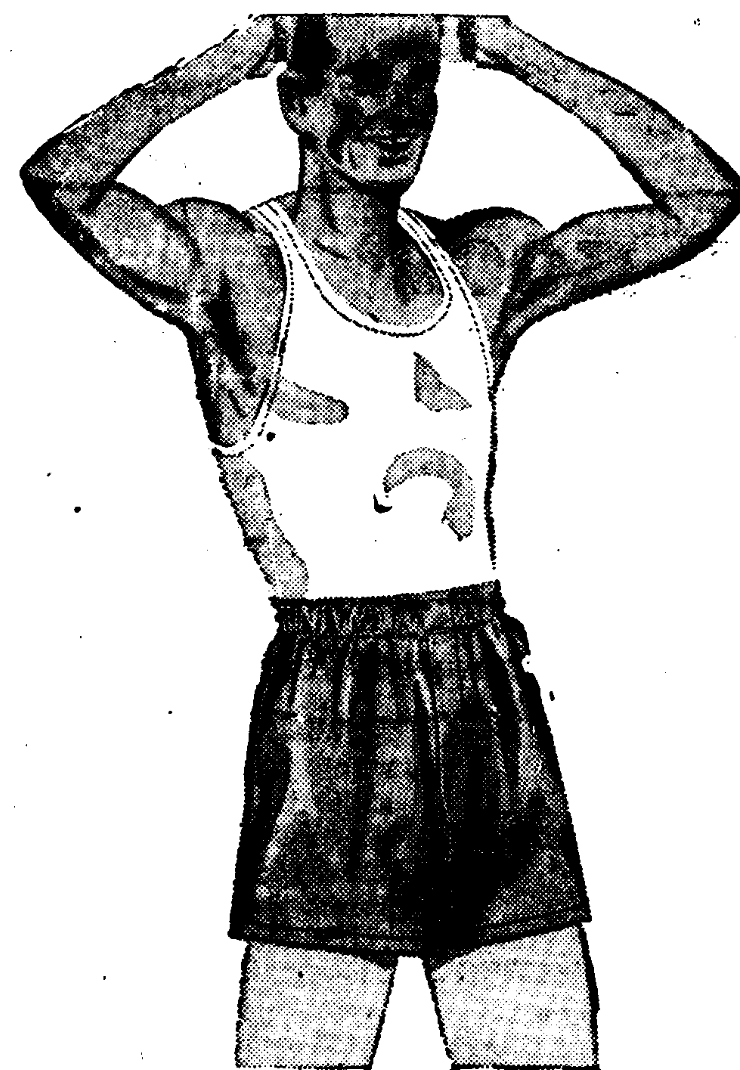
Groep I: Croes — Postma ½—½; Kroonenberg — Pandt afgebroken; de Koning — Hehenkamp afgebroken.

Groep II: Domburg — Hiemstra 1—0; Nieuwkerk — Riem 0—1 regl. Leenheer — Koster afgebroken; Keuper — Weijland 0—1.

Groep III: Cordiz — de Ruyter 1—0; Hickinson —Kipp 0—1.

Groep IV: Lewis — Möhle 0—1; Eerder gespeeld: de la Fuente — Hehenkamp ½—½.

Alle leden worden eraan herinnerd dat de jaarvergadering zal plaats hebben op Vrijdag 23 Februari des avonds om 8 uur in het R.K. Militair Tehuis te San Nicolaas. Geeft van Uw belangstelling voor de mooie schaaksport blijk door op deze avond te komen. Zonder Uw medewerking kunnen wij niets beginnen.

Goudmuiltje en de Kinderbescherming

Een luisterrijke avond met een prachtig resultaat.

Mevrouw Peters-Witkam was ere-gast op de tweede avondvoorstelling van het aardige kinderzangspel, dat Maandag j.l. wederom voor een bijna geheel gevuld Roxy ten tonele gebracht werd. Haar aanwezigheid hield verband met het feit, dat de opbrengst van deze avond zou worden afgedragen aan de Stichting voor Kinderbescherming, voor welker streven Mevrouw Peters zulk een grote belangstelling heeft.

Na twee middagvoorstellingen, die intussen voor de scholen gegeven, zijn was dit feitelijk de vierde opvoering van deze kinder-operette en het moet gezegd worden, dat dit aan het volkomen „ingespeeld" zijn der jeugdige artisten duidelijk merkbaar was.

Onder de voor deze gelegenheid genodigden bevonden zich o.a. de voorzitter der Reclassering en Kinderbescherming, Rabbijn Is. Jessurun Cardozo, de ondervoorzitter Pastoor C. Lamers, de secretaresse mej. Adelpha M. Capello, de penningmeester, de heer Luis de Lannoy en het bestuurslid, de heer S. A. L. Maduro, laatstgenoemden met hunne echtgenoten.

Aan het slot van de voorstelling richtte de heer R. Gehrels, algemeen leider van het zangspel, zich tot Rabbijn Cardozo, wien hij de bruto opbrengst, uit de kas der andere inkomsten afgerond tot een bedrag van ƒ 1.000—, overhandigde.

Rabbijn Cardozo noemde het in zijn dankwoord een bijzonder voorrecht om in de letterlijke betekenis van het woord voor het voetlicht te mogen verschijnen om deze prachtige bijdrage voor de Kinderbescherming in ontvangst te nemen. Spr. maakte het duidelijk, dat het gegeven van dit kinderzangspel, het verhaal van „Goudmuiltje", juist zo mooi symbolisch voorstelt, wat de Kinderbescherming bedoelt. Hier vinden wij de maatschappij, zoals ze overal is, met goede en slechte invloeden. De Kinderbescherming streeft ernaar de jongens en meisjes, die door het milieu en de omstandigheden waarin zij verkeren, niet zo fortuinlijk zijn kindervrienden als de heer Gehrels en zijn staf te hebben, die goede invloeden tóch te brengen. Ook deze vergeten kinderen hebben er recht op bezig gehouden te worden, waardoor zij van de straat en van een slechte omgeving, die hen onherroepelijk in moeilijkheden brengt, worden afgehouden.

Spr. bracht ook een woord van bizondere dank aan Mevr. Peters, die ondanks het feit, dat zij het juist in deze dagen zo druk heeft met nog zo veel ander sociaal werk, toch hier van haar belangstelling is komen blijk geven.

Koningin gaf jaarlijks banket aan Corps diplomatique.

Amsterdam — Gisteravond hebben H.M. de Koningin en Prins Bernhard op het paleis op de Dam het jaarlijks banket voor het corps diplomatique gegeven. De Koningin, Prins Bernhard en de gasten arriveerden in een stromende regen.

STIKKER ZATERDAG NAAR WASHINGTON

's-Gravenhage. — De demissionaire minister van buitenlandse zaken en voorzitter van de O.E.E.S., mr. D. U. Stikker, zal Zaterdag naar Washington vliegen voor besprekingen met ambtenaren van de E.C.A. en het State Department. De heer Stikker, die de reis onderneemt op uitnodiging van de E.C.A. en het State Department, zal naar Washington gaan uit hoofde van zijn voorzitterschap van de O.E.E.S. Hij zal ongeveer een week in de Verenigde Staten vertoeven.

NIEUWE BRON

's-Gravenhage. — De directie van de Algemene Exploratiemaatschappij deelt mede, dat van de Bataafse Petroleummaatschappij bericht is ontvangen, dat op de mijnconcessie Limau een nieuwe boring werd voltooid en de betreffende put is ingekomen met een productie van 174 kg-ton ruwe olie per etmaal.

WERELDNIEUWS

„HET OGENBLIK NADERT"

Bonn. — De geallieerde Hoge Commissarissen hebben de Westduitse regering meegedeeld, dat„ het ogenblik, waarop de drie Westelijke regeringen en andere landen van de Verenigde Naties in staat zullen zijn de staat van oorlog met Duitsland te beëindigen, nadert", zo verklaarde een geallieerde woordvoerder na een gebruikelijke vergadering van de Hoge Commissie.

VOLKOMEN BEREID

Bonn. — De Duitse delegatie bij de besprekingen te Parijs over de vorming van een Europees leger is volkomen bereid het Franse memorandum als basis van de discussies te aanvaarden. Naar Donderdag te Bonn zal worden meegedeeld, zal de Duitse delegatie t.g.t. enige voorstellen doen, maar dan in het kader van het Franse memorandum. Het is niet zo, aldus verklaart men te Bonn, dat men over de Franse voorstellen ontevreden is. De Duitse delegatie is Woensdag weer uit Bonn vertrokken na overleg gepleegd te hebben met diverse officiële instanties.

GRENS BESCHERMINGS-MACHT

Bonn. — De Westduitse Bondsdag heeft een wetsontwerp aanvaard, waarin de centrale regering wordt toegestaan een grensbeschermingsmacht op te richten.

Dit zal het eerste onafhankelijke wapen met politie-bevoegdheden van de centrale regering zijn. De grensmacht mag opereren tot een diepte van 30 km. van de grenzen. (De gewone politie staat onder controle van de afzonderlijke Westduitse staten).

Hoewel de regering de omvang mag vaststellen, is de bepaling gemaakt, dat deze de 10.000 man niet mag overschrijden.

De minister van binnenlandse zaken, Robert Lehr, beschouwde het nieuwe wapen als een bescherming tegen „de bedreiging van het Oosten uit".

Afgetreden

Saigon. — Twee Vietnamese ministers zijn uit het zojuist gevormde kabinet getreden. Premier Tran Van Hoe heeft het ontslag aanvaard. Hij zal zelf de portefeuille van defensie erbij nemen. De premier heeft ook al binnen- en buitenlandse zaken. Voor de portefeuille van onderwijs is nog geen minister.

AGENDA

WEST-END: „Bonnie Scotland" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Un milagro de amor" 19 uur; „The charge of the light brigade" 21 uur.

ROXY: „I cheated the law" 19 en 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: **Botica Juliana,** Julianaplein 6, tel. 2480 en **Botica Central,** Bredestraat 45 (O), tel. 3281.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacnt).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.

Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster **Verhooren,** Marktsraat 1, tel. 1836.

CUROM.

Donderdag: 17.30 Uitzending voor de Rijpere jeugd; 17.50 Mambo; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament: 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 Hans 'Hermans; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Donderdag; 19.00 Nieuws; 19.20 Kleine Portretten; 19.30 „De Week in Nederland"; 19.50 „Walcheren vandaag vijf jaar droog"; 20.00 Nieuws; 20.05 **Zuid Amerika in het Nieuws;** 20.20 Residentie-orkest; 20.51 Causerie; 21.00 Lijdensmeditatie; 21.10 Nieuws en Sluiting.

AVROS.

Donderdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 Omroep-advertenties; 17.15 Naar bed; 17.25 Reclame; 17.45 Voor de jarigen op de Antillen; 18.00 „Een Plaatje en een Praatje"; 18.40 Nieuws; 19.01 Wat zij zelf presteren; 19.35 Intermezzo; 19.40 Volksgezondheid; 20.00 Advertenties; 20.15 V.I.P.; 20.25 Intermezzo; 20.30 Spes Patriae; 21.00 U vraagt, de Avros draait; 21.25 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling: 23.00 — 7.30 uur D. S. Leeflang, tel. 2998.

Personeel Afdeling: M. B. Lansink, tel. 2351—2141, hotel N.P.; b.g.g. tel. 2400—2843—4.

Materialen Afdeling: P. Berends, JD Fiscusweg 2, tel. 4320.

C.S.M.

Rederij: A. de Troye, tel. 2694.
Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur A. Bloemink, tel. 2288; 23.00 — 08.00 uur.

Dok Afdeling: J. Kraan, tel. 2839.
Bioscoop: Donderdag: „A ticket to Tomahawk". Toegang boven 14 jaar.

WAARSCHUWING.

De Ontvanger van Curaçao waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens **INKOMSTENBELASTING** dat ingevolge art. 72 van P.B. 1942 no. 247, vóór of op de 15e Febr. 1951 voldaan hadden moeten zijn definitieve aanslagen in de **INKOMSTENBELASTING** 1948—1949 en voorlopige aanslagen in de **INKOMSTENBELASTING** 1950 gedagtekend vóór 1 Oct. 1950; voorts dat deze aanslagen thans invorderbaar zijn geworden en verzoekt hun, ieder voor zoveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

Curaçao, 20 Februari 1951.

De Ontvanger van Curaçao.

Ons feuilleton

13 en één

37.

.. EEN LIJK KEERT TEURUG ..

De scherpe geur van koffie begroette hen, zodra zij binnentraden.

„Het zal wel ongeveer tijd zijn voor het ontbijt", zei Mc Intosh en hij begaven zich regelrecht naar de eetkamer. Aan tafel zaten Paul Savoy, Laufer-Hirth en Mahmun, die allen vol verwachting naar de deur keken.

„Waar is Domino?" vroeg Temple kort.

„Domino?" vroeg Laufer-Hirth en keek hem verwonderd aan. „Wat bedoel je? Wij hebben hem niet gezien. Ik dacht, dat je —"

„Hij is nog geen vijf minuten geleden hier binnen gegaan", viel Temple hem in de rede.

Mahmun stond vlug uit zijn stoel op en keek Temple onderzoekend en blij verrast aan.

„Heeft u hem gezien?" vroeg hij met een scherpe klank in zijn stem.

„Jullie dan niet?" was de wedervraag van de enigszins verwonderde Kapitein Temple. „Hebt jullie hem dan niet binnen zien komen?"

Zij schudden het hoofd en schenen even verbaasd als de kapitein zelf.

„Wie is er dan binnen gekomen?" vroeg Temple. „Wij zijn iemand van het andere huis aan het meer hierheen gevolgd en zijn spoor voert tot aan de voordeur. Wie is dat dan geweest?"

Niemand bleek het te weten. Als iemand dat huis binnen was gekomen, moest het ongezien gebeurd zijn.

„Dat snap ik niet", antwoordde Kapitein Temple en keek achterdochtig van de een naar de ander. „Hoe kan men nu ongemerkt hier binnen komen".

„Dat is heel goed mogelijk", zei Savoy. „Wij hebben niet speciaal op de voordeur gelet. Wij zaten te ontbijten en hebben de deur van de vestibule dicht gedaan, omdat het zo tochtte".

„Waar zijn de anderen — de bedienden en de kok?"

„In de keuken", antwoordde Laufer-Hirth.

„Kom mee", zei Temple. „Hij is natuurlijk ongemerkt naar zijn kamer gegaan. Maar als hij denkt, dat ik me zo laat beetnemen vergist hij zich!"

„Misschien", zei Mc Intosh, is hij, net als in dat andere huis, wel weer door een venster naar buiten gesprongen en heeft hij de terugreis weer aanvaard".

„Hij zal hard moeten lopen, wil hij mij voorblijven", zei Kapitein Temple grimmig.

Haastig begaf men zich naar de kamer van Mr. Domino. Hier en daar glansde een kaars,maar overigens was het hele huis in de macht der schaduwen. Toen zij zichzelf zo in bedwang hebben langs de trap liepen hoorden zij een heel schel stemgeluid; dat van Andregg, die bad of dreigementen uitte. Gateway had het blijkbaar nog niet opgegeven. Zodra zij de kamer van Mr. Domino hadden bereikt richtte Temple het licht van zijn zaklantaarn op Domino's bed.

„Daar is hij!" zei hij stom verbaasd, want hij had niet de moed gehad om aan zijn eigen voorspelling te geloven. „Hij doet net alsof hij slaapt en weet natuurlijk van de prins geen kwaad".

Hij sloeg de dekens terug met de bedoeling een verklaring te eisen van Mr. Domino — doch ging dan met een scherpe kreet van schrik en verbazing een stap achteruit. Tom Blout en Mc Intosh kwamen haastig naderbij. En uit Blout's keel klonk een kreet, die luid weerkaatste in het zonderlinge huis en die iedereen deed opschrikken:

„Het is het lijk van Detective Dicks — en het ligt in het bed van Mr. Domino!"

EEN LIJK KEERT TERUG EN WORDT LEVEND.

Moeilijk zou men zich een situatie kunnen denken, die hogere eisen zou kunnen stellen aan de vastheraden koppigheid van Charles P. Gateway. Welk ander mens zou na die kreet van Blout, dat het lijk van Dicks op een onverklaarbare wijze was teruggevonden in het bed van Domino, weten te houden, dat hij niet naar de kamer van Domino zou rennen? De anderen deden dat wel. Maar Gateway week niet van zijn eenmaal ingenomen standpunt af. Al zou op honderd plaatsen tegelijk brand uitbreken in het huis, Gateway zou op zijn post blijven. Gateway was gemaakt van de stof der zeekapiteins, die tot op het laatste ogenblik op hun zinkende schip blijven en er desnoods mee naar de bodem van de zee gaan.

Hij liep naar de drempel van de deur en riep vanaf die plaats de anderen zijn bevelen toe.

„Laat iemand voortdurend in de kamer blijven. Houdt alle lichten aan en kijk goed uit je ogen. Laat één van jullie even hier komen om me alles te vertellen. Raak niets aan. Zodra ik de gelegenheid heb zal ik even komen kijken en aanwijzingen bij tientallen tegelijk opzoeken".

Het was Kapitein Temple, die buitengewoon verwonderd en daarom nors was, die hem verslag kwam uitbrengen. Hij zag Andregg op de rand van zijn bed zitten en zijn gelaat was mager en verwrongen van zenuwachtigheid.

„Vertel op!" gelastte Gateway.

„Het is het lijk van Dicks", gromde Temple. „En vraag me maar niet hoe het daar gekomen is. Misschien heeft Will Little wel gelijk en spookt het hier in dit vervlokte huis!"

Gateway schold hem uit voor een dwaas en Kapitein Temple scheen in te zien, dat daartoe wel enige reden was; hij protesteerde althans niet, maar gaf een nauwkeurig verslag van de gebeurtenissen van die nacht. Dit hield in een beschrijving van de actervolging van de man, dien zij ontdekt hadden in het leegstaande huis aan de meeroever en die volgens Temple's overtuiging niemand anders was geweest dan Mr. Domino in een handige vermomming.

„En wij weten, dat hij door de voordeur dit huis is binnen gegaan", besloot Temple. „Wij gingen hem zoeken op de kamer van Domino en vonden er het lijk van Detective Dicks".

Andregg sprong bij die woorden van het bed op en riep op schelle toon:

„Zie je nu wel, dat ik het niet gedaan kan hebben. Kijk alleen maar eens naar alles wat hier in huis is gebeurd, terwijl jij bij me was. Domino verdween — het lijk van Dicks in zijn plaats teruggekomen —"

„Houd je mond!" beet Gateway hem toe, die met gebalde vuisten voor hem kwam staan. „Ik heb aldoor beweerd, dat jij de moordenaar en dat ben je ook. Al heb je nu een handlanger — één van de bedienden misschien of Domino zelf, daarom ga je zelf nog niet vrij uit!"

Hij wendde zich weer tot Temple en zei:

„Andregg begint een beetje toe te geven. Dit voorval heeft hem natuurlijk weer even de nodige kracht gegeven om zich te blijven verzetten. Maar het is te beschouwen als een laatste stuiptrekking. Straks geeft hij alles toe en legt hij een volledige bekentenis af".

Hij nam Temple bij de arm mee naar een hoek van de kamer en fluisterde hem daar iets in het oor. Temple ging vlug een stap achteruit en keek hem vol afkeer aan.

„Man, je bent gek!" zei hij en liep vlug de kamer uit.

Want wat Gateway had voorgesteld was verre van prettig.

„Breng het lijk van Dicks hier", had hij gezegd. „Dan leg ik het bij Andregg in bed. Dat zal me tien uur van hard werken besparen".

Toen Temple de kamer van Domino bereikte waren alle anderen daar ook, zelfs Will Little. Aangetrokken door datgene, waartegen juist zijn hele ziel in opstand kwam, ondanks de felle protesten van Laufer-Hirth, was Little naar beneden gekomen en eenmaal in de kamer van Domino aangeland toonde hij een grotere nieuwsgierigheid dan alle anderen. Een moment was hij aarzelend voor de verbijzelde deur blijven staan en scheen niet tot een besluit te kunnen komen Hij beefde van het hoofd tot de voeten en grote zweetdruppels stonden hem op het klamme voorhoofd. Maar iets scheen hem naar binnen te trekken en stap voor stap naderde hij het bed, boog zich er langzaam over heen en keek strak in het bleke gelaat van de detective.

Plotseling slaakte hij een wilde kreet en rende ijlings de kamer uit. Men hoorde hem de trap oprennen en de deur van zijn kamer met een harde slag dichtgooien.

„Je vriend is hard op weg stapelgek te worden", richtte Mc Intosh zich tot Laufer Hirth. „Als ik u was zou ik hem maar naar een andere omgeving brengen en — "

„Mijn God" stamelde Tom Blout. „Kijk eens".

En nu zag men wat de oorzaak was geweest van Will Little's panische schrik. De ogen van Detective Dicks stonden wijd open; langzaam draaiden zij in hun kassen en rustten onderzoekend even op elk gelaat.

En dat was de laatste proef op de som die Gateway's koppigheid had te doorstaan. Hij had gehoord, dat Dicks nog leefde en dat feit had hem een geweldige schok gegeven. Maar niettemin week hij niet van de zijde van Andregg.

„Vraag hem, of hij weet wie hem neergeslagen heeft!" gilde hij terug, toen even een diepe stilte was ingetreden. „Vraag hem of Andregg het gedaan heeft. En of hij weet, wie Parks gedood heeft".

Temple riep terug:

„Hij heeft een dokter nodig. Stuur Andregg even hierheen".

„Een dokter?" hoonde Gateway. „Andregg is evenmin een dokter als ik. Dicks zou beter of zijn, als de kok hem onder behandeling nam".